

ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

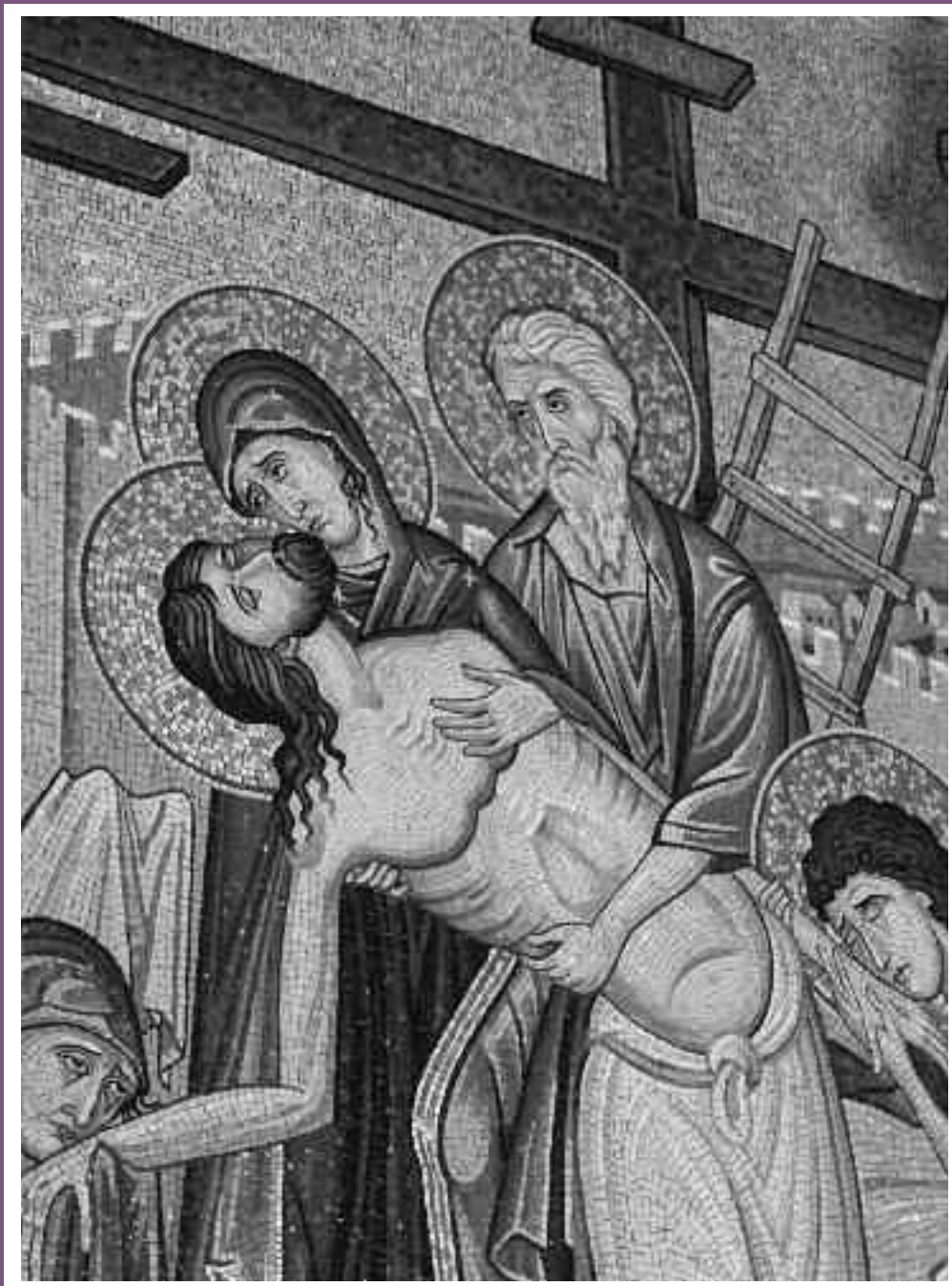
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡ. 42

κωδικός 7109

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2011

ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

τ. 42, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2011
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ
ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ - ΤΡΙΚΟΡΦΟΥ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ τηλ. 26340 - 44.391
e-mail: agnektar@otenet.gr και
info@agiosnektarios-monastery.gr
site: www.agiosnektarios-monastery.gr

ΕΚΔΟΤΡΙΑ συμφ. με τό Νόμο:
ΜΟΝΑΧΗ ΝΙΚΟΔΗΜΗ
ΚΑΛΛΙΤΕΧ. ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ:
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ:
Lettra, ΤΖΟΥΒΑΡΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ, Ήλιούπολη

ΚΩΔΙΚΟΣ: 7109

**ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ
τηλ. 26340-44.391 (9-2 πρωί & 6-9 απόγ.)**

Τό περιοδικό αυτό ξεκίνησε την πορεία με στόχο
την κατά Θεόν βοήθεια όλων μας.
Κρατάτε στα χέρια σας τό 42ο τεύχος.
Θέλουμε ταπεινά νά σᾶς ενημερώσουμε ότι:

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΔΩΡΕΑΝ.

Όσοι προαιρετικά επιθυμείτε νά βοηθήσετε στά
ἔργα τῆς Μονῆς, καθώς καί στήν ἔκδοση αὐτοῦ
τοῦ περιοδικοῦ, μπορεῖτε νά μᾶς ἀποστέλλετε
τήν βοήθειά σας μέ τήν ταχυπληρωμή πού ἐσω-
κλείουμε ἤ μέ κατάθεση στήν Ἑθνική Τράπεζα
στόν λογαριασμό 426/440265-04.

(γιά τό ἔξωτερικό στό
No GR 520110426000042644026504
SWIFT:ETHNGRAA) δίνοντας καί τό ὄνομά σας.
Κατόπιν ενημερώστε μας τηλεφωνικά γιά νά λά-
βετε τήν σχετική ἀπόδειξη.

*Σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμά
Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νεκταρίου*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

4 ΑΦΙΕΡΩΜΑ:
ΑΜΑΡΤΙΑ: ἓνα ἄλλο εἶδος
ἀνθρώπινης & πνευματικῆς
χρεωκοπίας

**ΓΝΩΡΙΣΟΝ ΜΟΙ:
Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
ΝΕΙΛΟΥ** **10**
μέρος β΄

**ΜΟΝΑΧΙΚΕΣ
ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ:** **18**
Ὁ Γέροντας
Δαμασκηνός
Κατρακούλης

**16 ΟΥΡΑΝΙΟΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΙ:
ὁ Ἅγιος ΜΑΞΙΜΟΣ
Ο ΓΡΑΙΚΟΣ**

**24 ΝΥΝ ΚΑΙΡΟΣ
Ο ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΝΕΚΤΑ-
ΡΙΟΣ ΜΑΣ ΚΑΛΕΙ ΣΤΙΣ
ΕΠΑΛΣΕΙΣ**

Ἐξώφυλλο: Ψηφιδωτό στόν Πανῖερο Ναό τῆς Ἀναστάσεως στό
Ἱεροσόλυμα, πίσω ἀπό τήν Ἁγία Ἀποκαθήλωση.

Αγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ μας "Μοναχική Ἐκφραση"

Διανύουμε μία ιδιαίτερη περίοδο τῆς Ἐκκλησίας μας, τὴν Μεγάλη Σαρακοστή! Ἐχω καταλάβει ὅμως τίς εἶναι ἡ Μεγάλη Σαρακοστή; Τὴν γνωρίζω; Ἄν δὲν τὴν γνωρίζω πῶς θά τὴν ζήσω; Γιατί ἡ Μεγάλη Σαρακοστή ὑπάρχει στὴν Ἐκκλησία μας γιὰ νὰ τὴν ζοῦμε. Καί τό κύριο βίωμά της εἶναι ἡ μετάνοια, ἡ βιωματική μετάνοια, ἡ μετάνοια δηλαδή πού συνειδητοποιῶ, πού ἐντοπίζω, πού αἰσθάνομαι, πού βιώνω, πού ἀκολουθῶ. Μετανοεῖτε! Τό μεγάλο κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ μας, τῆς Ἐκκλησίας μας. Νά μετανοήσω ἀπό τί; Ἀπό τὴν ἀμαρτία! Τί εἶναι ἀμαρτία; Ἡ ἀστοχία, ὅταν χάνω τόν δρόμο πρὸς τόν Θεό, ὅταν πέφτω, ὅταν κατρακυλῶ, ὅταν φεύγω μακριά ἀπό ὅ,τι θέλει ὁ Θεός μου, ὅταν ἀπομακρύνομαι ἀπό τὴν ἀγκαλιά Του, ἀπό τὴν προστασία Του. Ὅταν Τόν ἐγκαταλείπω. Ὅταν Τόν σταυρώνω.

Ἀμαρτία, μία λέξη πού καθόλου δὲν περιλαμβάνεται στή σύγχρονη ζωή. Μετάνοια, μιά λέξη πού κανείς πιά δὲν χρησιμοποιεῖ. Κι ὅμως αὐτὴ πρέπει νὰ εἶναι τό κέντρο τῆς ζωῆς μας κάθε λεπτό. Δὲν πρέπει νὰ παίρνομε οὔτε ἀνάσα, ἂν πρῶτα δὲν τὴν σκεφτοῦμε. Ἀλλά πού χρόνος γιὰ τέτοιες σκέψεις;.. Ποῦ καιρός; Ἐμμεν καθόλου καιρός ἀπό αὐτὴ τὴ θλιβερὴ καθημερινή μας ζωή πού μᾶς συνθλίβει κάτω ἀπό τίς ἀνεκπλήρωτες, ἀχόρταγες ἐπιθυμίες καί ἀπαιτήσεις της; Ἀκόμη καί ὅσοι λεγόμαστε χριστιανοί, κλείσαμε τό μεγαλεῖο τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς στὴν ἀποχή μας ἀπὸ κάποια φαγητά, σέ μιά τυπικὴ ἐξομολόγηση γιὰ νὰ κοινωνήσουμε τό Πάσχα καί ἔτσι νὰ αἰσθανοῦμε καλύτερα. Ὅχι, ὄχι, ἡ μετάνοια ἢ ἐν Χριστῷ ζωὴ μας δὲν εἶναι μόνον αὐτό. Δὲν εἶναι ξερὴ σάν τὴν συκὴ. Ὅχι, ἡ μετάνοια εἶναι τρόπος ζωῆς κάθε μέρα, κάθε λεπτό, σέ κάθε ἀνάσα. Καί σκοπὸς τῆς μετανοίας εἶναι νὰ σταυρωθῶ μαζί μέ τόν Χριστό, νὰ νεκρώσω ὅλα αὐτά πού μέ κρατοῦν μακριά Του, τὰ πάθη, τίς ἀμαρτίες, τίς ἐπιθυμίες τῆς σάρκας μου πού ὅλο θέλει καί ἀπαιτεῖ, γιὰ νὰ ζήσω ἀληθινὸ Πάσχα, ἀληθινὴ Ἀνάσταση, ἀληθινὴ Διάβαση ἀπὸ τὴν παλαιὰ μου ζωὴ στή νέα ζωὴ, στήν ζωὴ κοντά τόν Χριστό. Ἄς τρέξομε λοιπόν στίς πηγές τῆς ζωῆς, στήν Ἁγία Γραφή, στὰ βιβλία τῶν Πατέρων μας, στήν Ἐκκλησία μέ τίς ἅγιες Ἀκολουθίες, τῶν Προηγουσμένων, τῶν Χαιρετισμῶν, τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Ἐκεῖ εἶναι τό σχολεῖο τῆς Μεγ. Σαρακοστῆς. Ἐπιτέλους κλείστε τὴν τηλεόραση πού σᾶς σκοτίζει τό νοῦ καί σᾶς κατατρῶει τόν πολυτίμο χρόνο σας, ρίχνοντάς σας ταυτόχρονα στήν ἀπελπισία καί τὴν ἀπόγνωση. Ζεῖστε ἀληθινὴ Μεγάλη Σαρακοστή. Φοιτεῖστε στό σχολεῖο τῆς Μεγ. Σαρακοστῆς πού θά σᾶς δώσει τό φιλί τῆς ζωῆς πού χρειαζόμαστε ὅλοι μας γιατί ἀργοπεθαίνουμε. Ἄς προσπαθήσουμε νὰ γίνουμε καλύτεροι χριστιανοί! Ἡ μάλλον νὰ γίνουμε χριστιανοί! Τό ταξίδι γιὰ τό Πάσχα ἔχει ξεκινήσει. Τό σχολεῖο ἄρχισε. Μὴν ἀργοῦμε. Ἐστω καί τώρα νὰ προσπαθήσουμε νὰ γνωρίσουμε τὴν Μεγάλη Σαρακοστή, νὰ διαβάσουμε γι' αὐτὴν, νὰ τὴν ζήσουμε καί τότε ἐκεῖνη θά μᾶς δώσει πάλι πίσω τὴ ζωὴ μας πού ἔχουμε χάσει. Τό Πάσχα πλησιάζει. Ἄς μὴ τό χάσουμε. Ἐκεῖ εἶναι ἡ ὄντως ζωὴ. Ἐκεῖ εἶναι ἡ Ἀνάσταση. Ἀληθινὴ Ἀνάσταση ψυχῶν, τῶν δικῶν μας ψυχῶν πού ἔχουν νεκρωθεῖ, σ' ἓνα κόσμο ἤδη νεκροί! Θέλουμε νὰ ζήσουμε; Νά μαθητεύσουμε στό σχολεῖο τῆς Μεγ. Σαρακοστῆς. Ἐκεῖνη θά μᾶς ὀδηγήσει στό Πάσχα τῶν ψυχῶν μας. Στὴ νέα ζωὴ πού ἀνέτειλε ἐκ τοῦ τάφου 2011 χρόνια πρὶν, καί μᾶς προσφέρθηκε καί σ' ἐμᾶς, σ' ὅλους ὅσους πιστεύουν στό Χριστό πού εἶναι ἡ Ζωὴ. Μέ τό βάπτισμά μας, συνετάφημε μέ τόν Χριστό στό θάνατο, «ὡς περ ἡγέρθη Χριστός ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς οὕτω καί ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν (Ρωμ. 6,4). Αὐτὴ ἡ νέα ζωὴ πού λάβαμε στό βάπτισμά μας, αὐτὴ προδίδομε καθημερινὰ μέ τόν τρόπο ζωῆς μας. Ζοῦμε σάν νὰ μὴν ἀναστήθηκε ὁ Χριστός. Ἡ Μεγ. Σαρακοστή μᾶς ὀδηγεῖ πάλι στήν Ἀνάσταση, ἂν τὴν ζήσουμε, ἂν τὴν γνωρίσουμε στήν οὐσία της, ὄχι στὸν τύπο. Μέσα στήν καταθλιπτικὴ πραγματικότητα πού ζεῖ ὁ σύγχρονος κόσμος ἡ Μεγ. Σαρακοστή καί τὰ βιώματα πού μᾶς δίνει τὴν εὐκαιρία νὰ ζήσουμε, θά μᾶς ὀδηγήσει στό σπίτι τοῦ Θεοῦ Πατέρα μας ἀπὸ τόν Ὅποιο φύγαμε. Θά μᾶς ὀδηγήσει στήν Ἀνάσταση, στό Πάσχα πού εἶναι ἡ ὄντως Ζωὴ. Ζωὴ μέ τόν Χριστό.

Γερόντισσα Μόνικα

καί αἱ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφαί

ΑΜΑΡΤΙΑ: ένα άλλο είδος άνθρωπινης & πνευματικής χρεωκοπίας

*ὁμιλία μακαριστοῦ ἱεράρχου Ἀγουστίνου Καντιώτη
τὴν ἡμέρα τῆς παραβολῆς τοῦ Ἀσώτου*

Σήμερα, ἀγαπητοί μου Χριστιανοί, σήμερα εἶναι ἡ ἐορτὴ μας. Σήμερα εἶναι ἡ ἐορτὴ τοῦ Ἀσώτου· κι ἐπειδὴ ὅλοι εἴμεθα ἄσωτοι, γι' αὐτό λέω, ὅτι ὅλοι ἐορτάζουμε. Καί εἶθε νὰ ἐορτάζουμε, γιατί δέν πρέπει νὰ μιμηθοῦμε μέχρι ἑνός σημείου τόν Ἀσωτο, ἀλλά πρέπει

νά τόν μιμηθοῦμε μέχρι τέλους.

Ὁ ἄσωτος ἐβάδιζε τόν δρόμο τόν κακό, τόν δρόμο τῆς διαφθορᾶς, τόν δρόμο τῆς ἀποστασίας καί ἀπομακρύνθηκε ἀπό τόν Θεό. Ἀπό γκρεμό σέ γκρεμό ἔφθασε στόν χειρότερο γκρεμό· καί χειρότερος γκρεμός εἶναι ἀπελπίσια καί ἀπόγνωση. Καί ὅταν πλέον ἔφθασε

στόν τελευταῖο γκρεμό καί ἦταν ἕτοιμος ἀπό στιγμή σέ στιγμή νά πέσει μέσα στό χάος τοῦ ἄδου, τήν ὥρα ἐκείνη μιά σκέψη τόν ἔσωσε.

Τί ἀξίζει στόν κόσμο μιά σκέψη! Δέν διδομε σημασία σ' αὐτές. Ἀπό τή σκέψη προέρχονται ὅλα, τά ἐγκλήματα καί τά θαύματα τῆς ἀρετῆς. Λοιπόν μιά σκέψη ἔφθασε, σάν ἀστραπή, καί τήν τελευταία στιγμή ἔκανε στροφή σωτήριο.

Ὅπως ὁ ὁδηγός, πού φθάνει στήν ἄκρη τοῦ κρημονοῦ, καί ξαφνικά μέ μιά ἐπιδέξια κίνηση κάνει στροφή 180 μοιρῶν καί κατορθώνει νά σώσει τό αὐτοκίνητό του, ἔτσι καί ὁ ἄσωτος.

Κι ὅπως ὁ πλοίαρχος, πού φθάνει κοντά σέ βράχο, καί κατορθώνει κι αὐτός μέ κάποια μεγάλη εὐστροφία ν' ἀλλάξει τήν πορεία τοῦ πλοίου καί νά σωθεῖ, ἔτσι ἀκριβῶς κι ὁ ἄσωτος, τήν τελευταία στιγμή ἔκανε μιά στροφή, στροφή σωτήριο, ἄλλαξε κατεύθυνση, ἄλλαξε δρόμο, κι ἐκεῖ πού πήγαινε γιά τόν ἄδη, ἐπῆγε πιά στόν οὐρανό.

Ἡ παραβολή, ὡς κορωνίς τῶν παραβολῶν, ὡ θαῦμα μέσα στό ἱερόν Εὐαγγέλιον!

Κάποιος εἶπε ὅτι, ἂν ἔχανετο τό Εὐαγγέλιο κι ἐσώζετο μόνο αὐτή ἡ παραβολή, ἔφθανε αὐτή καί μόνον ν' ἀποδείξει, ὅτι αὐτός πού τήν εἶπε δέν ἦταν ἄνθρωπος, ἀλλ' ἦταν Θεός!

Τό θέμα τῆς παραβολῆς τοῦ Ἀσώτου εἶναι ἀπέραντο. Μᾶς παρουσιάζει δύο δυνάμεις.

Ἡ μιά δύναμις, πού συγκλονίζει τόν κόσμο ὁλόκληρο κι ἐμᾶς τούς ἰδίους, εἶναι ἡ ἁμαρτία καί ἡ ἄλλη εἶναι ὁ κραταιός βραχίων τοῦ Κυρίου, πού πιάνει τόν ἁμαρτωλό καί τόν ὑψώνει καί τόν κάνει παιδί τοῦ Θεοῦ καί κληρονόμο τῆς βασιλείας Του.

Τό χέρι τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀπλωμένο ἐπάνω στήν ἀνθρωπότητα: καί μόνον τυφλοί δέν μποροῦν νά τό δοῦν. Αὐτό τό χέρι δέν φθάνει μόνο μέχρι κάτω στόν πάτο τῆς θαλάσσης, πού εἶναι 8.000 μέτρα, ἀλλά φθάνει πύο βαθιά, στόν πυθμένα τοῦ ἄδου, πού πέφτουν οἱ

ἁμαρτωλοί. Καί ἀπό ἐκεῖ τό χέρι τοῦ Θεοῦ πιάνει τόν ἁμαρτωλό καί τόν σηκώνει ψηλά καί τόν φέρνει ἐπάνω στήν ἐπιφάνεια, ἐπάνω ἀπό τά κύματα, τόν ὁδηγεῖ μέχρι τά ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καί τόν κάνει παιδί τοῦ Θεοῦ καί κληρονόμο τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Τό θέμα λοιπόν εἶναι μεγάλο. Ἀπ' ὅλη τή θαυμασία αὐτή παραβολή ἕνα σημεῖο μόνο θέλω νά προσέξετε.

Ἡ ἁμαρτία ἀδελφοί μου, δέν εἶναι παιχνίδι: εἶναι φωτιά, πού καίει καί καταστρέφει, δέν ἔχει συνέπειες μόνο γιά τή ζωή πού ἀρχίζει μετά τόν τάφο, ἀλλ' ἔχει συνέπειες ἀκόμα κι ἐδῶ, σ' αὐτή τή ζωή: συνέπειες πού μπορεῖ νά τίς προσέξει κάθε ἄνθρωπος.

Ἡ ἁμαρτία εἶναι καί χρεωκοπία οἰκονομική. Διαλύει οἰκονομικά τό ἄτομο, τήν οικογένεια καί τά ἔθνη. Αὐτό τό σημεῖο μπορεῖ νά τό προσέξει καί ὁ ἄθεος ἀκόμη.

Αὐτό τονίζει ἡ παραβολή ὅταν λέει, ὅτι ὁ ἄσωτος «δισκόρπισε τήν οὐσίαν (περιουσίαν) αὐτοῦ, ζῶν ἄσώτως». (Λουκ. 15,13).

«Ἡ ἁμαρτία εἶναι οἰκονομική χρεωκοπία.

Ἀπόδειξη πρῶτα-πρῶτα εἶναι ὁ ἄσωτος. Τί ἦταν πρῶτα; Φτωχαδάκι; Ὅχι. Ἐπῆρε μερίδιο ἀπό τεράστια κληρονομιά, τό ἔκανε ρευστό καί γέμισε τό πουργί του. Καί τί τά ἔκανε, πού τά ξόδεψε; Τό λέει τό Εὐαγγέλιο: ἔμπλεξε μέ κακές παρέες. Ἄρχισε νά ξοδεύει τήν περιουσία του στίς διασκεδάσεις, στά γλέντια, στά γύναια τά ἁμαρτωλά, στά κέντρα τῆς διαφθορᾶς. Ξόδευε χίλιες καί δέν εἰσέπραττε οὔτε μία. Τό τέλος ποῖό ἦταν; Ἦρθε στιγμή, πού κατάντησε ψωμοζήτητης. Ζήτησε θέση χοιροβοσκῶ καί ἔκλεβε τά χαρούπια. Βλέπουμε ἐδῶ, ὅτι ἡ ἁμαρτία εἶναι χρεωκοπία οἰκονομική. Ὁ ἄσωτος χρεωκόπησε μέσα στήν ἁμαρτία.

Ἀκριβῶς τό ἴδιο συμβαίνει καί σήμερα ἀδελφοί μου. Πιστό ἀντίγραφο τοῦ ἀσώτου εἶναι οἱ σημερινοί πλούσιοι. Ναί, δέν τούς βλέπετε; Ἐχουν καί σπίτια καί ἐπαύλεις καί πλοῖα καί καταθέσεις καί ράβδους χρυσοῦ κλπ. Κι αὐτά τί τά κάνουν;

Είδατε κανέναν από αυτούς να κτίζει σχολείο, εκκλησία, να προικίζει άπορα κορίτσια, να βοηθάει τους φτωχούς, να σκορπάζει τα χρήματά του σαν βροχή; Άν σκορποῦσαν τ' αγαθά τους οι πλούσιοι, θά δρόσιζαν τήν κατάρτη γῆ. Αὐτοί ὅμως τί κάνουν;

Ὁ ἕνας ἐφοπλιστής ἐκτίσσε μιά φωλιά ἀπό τὰ καλύτερα μάρμαρα σ' ἕνα βουνό τῆς Βαυαρίας κι ἐκεῖ ἀνεβαίνει μ' ἐλικόπτερο γιά ν' ἀπολαμβάνει τὰ κάλλη τῆς φύσεως. Ὁ ἄλλος ἔχει ἐπίπλωση πολυτελείας καί κοστίζει ἀμύθητα ποσά. Πάνω στά τραπέζια ἔχει σταχτοθῆκες στολισμένες μέ διαμάντια, πού τῆ νύχτα τήν κάνουν ἡμέρα. Ὁ ἄλλος κατασκευάζει θαλαμηγό, γιά νά γυρίζει τῆ Μεσόγειο καί νά γλεντοκοπᾶ μέ τίς πόρνες. Μέ συγχωρεῖτε γιά τή φράση, ὅτι καί τ' ἀποχωρητήρια ἀκόμη αὐτῆς τῆς θαλαμηγοῦ θά εἶναι φτιαγμένα ἀπό χρωματιστά μάρμαρα!

Ὅλοι αὐτοί οἱ σημερινοί πλούσιοι, «ζοῦν ἀσώτως» (ε.α.). Καί τὰ χρήματα αὐτά, πού θά μποροῦσαν νά σώσουν κόσμο, αὐτοί τὰ σπαταλοῦν στό διάβολο. «Διεσκορπίσαν τήν περιουσία τους ζῶντες ἀσώτως».

-Φτωχαδάκια ἐσεῖς, μέ εὐχαρίστηση ἀκοῦτε τό τροπάριο αὐτό πού ψάλλει ὁ ἱεροκῆρυκας ἐναντίον τῶν πλουσίων.

Δυστυχῶς ὅμως ἀγαπητοί μου, μιά βαθυτέρα ἔρευνα τῆς κοινωνίας ἀποδεικνύει, ὅτι ἄσωτοι δέν εἶναι μόνο οἱ πρίγκηπες τοῦ πλοῦτου. Πρέπει νά ποῦμε τήν ἀλήθεια, ὅτι ἄσωτοι εἶναι ἀκόμη καί οἱ ἐργάτες. Μάλιστα. Τόν βλέπεις αὐτόν τόν ἐργάτη, πού ἔχει ρόζους στά χέρια, πού εἶναι μουντζουρωμένος ἀπό τό ἐργοστάσιο; Εἶναι ἄξιος τιμῆς. Ἄλλά τί κάνει; Τό Σάββατο πληρώνεται, παίρνει τὰ χρήματά του τὰ ἱερά πού στάζουν ἰδρώτα. Ἀντί ὅμως μ' αὐτά νά ἀγοράσει ἕνα φουστάνι τῆς γυναίκας του, ἀντί νά πάρει μερικά τετράδια καί βιβλία τοῦ παιδιοῦ του, ἀντί ν' ἀγοράσει λίγο γάλα, αὐτός τό βράδυ θά πάει στό ἀμαρτωλό κέντρο, στήν ταβέρνα, στόν κινηματογράφο, στό ἵπποδρόμιο, στή μπάλλα.

Τώρα τελευταῖα ὁ διάβολος βρῆκε ἕνα μη-

χάνημα, πού ξαφρίζει τὰ πορτοφόλια μικρῶν καί μεγάλων καί ἰδίως τῶν ἐργατικῶν τάξεων, κι αὐτό τό μηχανήμα εἶναι τὰ τυχερά παιχνίδια, τὰ χαρτιά, τὰ λαχεία, τὰ προ-πό καί τὰ ἄλλα παρόμοια παιχνίδια.

Ὡστε δέν ζοῦν ἄσωτα μόνο οἱ πλούσιοι· ζοῦν ἄσωτα καί οἱ φτωχοί ἐργάτες. Δέν εἶναι μόνο ἡ ἀδικία, δέν εἶναι μόνο ἡ φτώχεια· εἶναι καί ἡ ἀσωτία. Δῶσε στόν ἕνα ἐργάτη 100 καί 200 καί 300 χιλιάδες δραχμές. Ἄν εἶναι ἄσωτος, δέν θά μείνει μιά δραχμή. Ἐνῶ ὁ ἄλλος ἐργάτης κάνει οἰκονομία, καί κατορθώνει καί κτίζει μέ τὰ χέρια του τό σπιτάκι του.

Ἡ ἀμαρτία εἶναι χρεωκοπία· χρεωκοπία πλουσίων, φτωχῶν, τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου. Θέλετε παράδειγμα; Πάρτε τὰ κράτη.

Ἀνοίξτε τόν προϋπολογισμό, γιά νά δεῖτε τί κάνει ἡ ἀμαρτία. Ἀστρονομικά ποσά. Καί πού πάνε; Πού πάει τό μεγαλύτερο ποσοστό τῶν προϋπολογισμῶν τῶν κρατῶν; Στά γε-

φύρια, στά σχολεία, σέ έργα ώφέλιμα; Όχι.

Τά ξοδεύουν στά φοβερά έργοστάσιά των, για άεροπλάνα, για πολεμικά πλοία, για πυρηνικές βόμβες, για τόν διάβολο. Για σκεφθείτε, αυτά τά έκατομμύρια δολλάρια ή ρούβλια ή λίρες τά άσωτα κράτη νά μή τά ξοδεύουν πλέον για τήν καταστροφή. Νά σβήσουμε τή λέξη «πόλεμος» από τό λεξικό.

Γιά φαντασθείτε, αυτά νά ξοδεύονται για τήν ειρήνη! Ό, τί εύτυχία! Καί τά βράχια θά τινάξουν ρόδα, καί ή Σαχάρα θά γινόταν μπαξές. Ό, Εύαγγέλιο, αν σ' εφήρμοζαν οί άσωτοι άνθρωποι!

«... Καί εκεί διεσκόρπισεν ή ανθρωπότης τήν ουσίαν αύτης ζωσα άσώτως».

Σήμερα τό κακό πού στιγματίζει καί στηλιτεύει ή Έκκλησία είναι ή πορνεία. Τό λέει ο Άπόστολος, τό λέει τό Εύαγγέλιο (βλ. Λουκ. 15,30). Έμεις θά γίνουμε πίο εύγενείς από τόν Άπόστολο Παύλο, πίο εύγενείς από τόν Κύριο ήμών Ιησοϋ Χριστό; Όλος ο Άπόστολος σήμερα όμιλεί περί πορνείας καί μās συνιστά: «Φεύγετε τήν πορνείαν», μακριά από τήν πορνεία! (Α΄Κορ. 6,18).

Άς δοϋμε πρώτα, σέ ποιούς τά έλεγε αύτά ο Άπόστολος; Καί έπειτα, αύτά έχουν καμμία σχέση μέ τή σημερινή γενεά;

Τά λόγια αύτά τά ειπε ο Άπόστολος Παύλος στους κατοίκους μιās ελληνικής πόλεως, τής Κορίνθου. Άλλά ή τότε Κόρινθος δέ μοιάζει καθόλου μέ τή σημερινή. Τότε ήταν μία από τίς μεγαλύτερες καί πλουσιότερες πόλεις του κόσμου, μέ 300.000 κατοίκους. Πόλις έμπορική, αλλά ειδωλολατρική καί -τό χειρότερο- πόλις μέ μεγάλη διαφθορά. Εκεί ύπήρχε ένας ναός αφιερωμένος στή φαυλότητα καί διαφθορά, ναός τής Αφροδίτης.

Έκει ζούσανε 1000 πόρνες, πού άρμέγανε όλο τόν ελληνισμό καί είχαν μαζέψει όλο τό χρυσάφι τής Ελλάδος. Τήν πορνεία, δηλαδή, εκεί τήν είχαν όπως πίνεις ένα ποτήρι νερό. Καί όχι μόνο άθώα τή θεωρούσαν, αλλά τήν είχανε καί ως θεϊκή λατρεία. Τέτοια διαφθορά!

Μέσα στήν πόλη εκείνη τών 300.000

άνθρώπων ύπήρχαν καί λίγοι Χριστιανοί, πού κινδύνευαν νά χαθοϋν μέσα στό πέλαγος τής μεγάλης διαφθοράς.

Γι' αυτό λοιπόν ο Άπόστολος Παύλος τούς λέει: «Φεύγετε τήν πορνείαν».

Ή πορνεία δηλαδή, δέν είναι κάτι άστεϊο· δέν είναι ένα παιχνιδι πού μπορεΐς νά παίζεις· τά παιδιά καμιά φορά παίζουν μέ κάτι αντικείμενα πού κατόπιν άποδεικνύεται ότι ήταν έκρηκτικά. Μήν παίζεις μέ τήν πορνεία, σου λέει, δέν είναι παιχνιδάκι· θά σέ καταστρέψει.

Ή πορνεία μολύνει καί διαφθείρει τό σωμα. Τό σωμα είναι ένα άγαλμα, ένα άριστούργημα ανώτερο από τόν Παρθενώνα. Τί είναι τό μάτι, τό αυτί, ή καρδιά, τό πνευμόνι;... Για νά τό σκεφθεΐς, πώς περπατάει ο άνθρωπος; Πώς βλέπει; πώς άκούει; πώς αναπνέει;...

Τό κορμί σου βγήκε από τό έργαστήριο τής Άγίας Τριάδος. Αν είναι άμαρτία νά βάλεις δυναμίτη νά τινάξεις στον άέρα ένα άγαλμα, πίο μεγάλο άμάρτημα είναι νά διαφθείρεις καί νά καταστρέψεις τό κορμί σου μέ τήν πορνεία.

Τό κορμί σου δέν σου τό έδωσε ο Θεός για νά γίνει όργανο του διαβόλου καί νά κάνει τά κέφια του. Τό κορμί σου είναι μία κιθάρα. Καί όπως ή κιθάρα παίζει ώραϊα κομμάτια καί εύχαριστιέται ή ψυχή, έτσι καί μέ τά μέλη του σώματός σου νά κάνεις ώραϊα πράγματα, νά εκτελείς μία άρμονία, ν' άκούει ο Θεός καί οί άγγελοι καί νά εύχαριστιοϋνται.

Τό κορμί σου είναι μία λαμπάδα. Όσο μένει καθαρό, θά καίει διαρκώς μπροστά στήν Άγία Τριάδα σαν τό πίο άγνό κερι.

Τό κορμί σου, άκόμη περισσότερο, λέει ο Άπόστολος Παύλος, είναι ένας ναός. Δέν επιτρέπεται τά άγια σκεύη ενός ναοϋ νά χρησιμοποιηθοϋν για άλλο σκοπό. Θ' άνεχόσουν έσύ λόγου χάριν νά πάρει κάποιος από τήν έκκλησία τήν ιερά κολυμβήθρα καί νά τήν κάνει μία κοινή λεκάνη για νά πλένει τά πόδια του;

Ή θ' άνεχόσουν ν' άκούσεις, ότι κάποιος πήρε από τήν Άγία Τράπεζα τό Άγιο Δισκο-

πότηρο και τό έκανε κρασοπότηρο; Φρίττεις και μόνο πού τ' άκούς. Και όμως τό κορμί σου είναι κάτι άνώτερο. Κολυμβήθρα είναι, δισκοπότηρο είναι, πώς δέν φρίττεις νά τό κάνεις, μέ τήν πορνεία, σκευός άμαρτίας, άγγείο του διαβόλου;

Υπάρχει όμως και κάτι άλλο σοβαρώτερο. Όπως όταν έμβολιάσεις ένα δέντρο, αλλάζει, και από άγριελιά γίνεται ήμερη έλιά, έτσι και από τήν ώρα πού βαπτίσθηκες και κοινωνήσες τό σώμα του Χριστού, μπολιάσθηκες και άλλες. Δέν είναι πιά τό κορμί σου, Χριστιανέ μου, κορμί τής γής. Για νά τό σκεφθείς, -άν πιστεύεις βέβαια. Σου λέει λοιπόν ο Άπόστολος Παύλος, ότι μπολιάσθηκες. "Ήσουν μιά άγριελιά, και έγινε ήμερη έλιά.

Τό κορμί σου δέν είναι πιά τό κορμί του Άδάμ και τής Εύας, τό κορμί του πατέρα και του παππού σου· τό κορμί σου είναι τό κορμί του Χριστού. "Αν λοιπόν κάνεις τώρα τήν άμαρτία τής πορνείας, ξέρεις τί κάνεις;

Παίρνεις τό κορμί του Χριστού, πού τό σεβάστηκαν και οι Έβραίοι άκόμα και τό ρίχνεις μέσα στο βόρβορο. Γιατί οι Έβραίοι τό σώμα του Χριστού δέν τό κομμάτιασαν, ούτε άφησαν νά τό φάνε όρνια, ούτε τό ρίζανε σε άκαθαρσίες. Τό σώμα του Χριστού έτάφη μέ σινδόνα καθαρά και τιμή σε καινό μνημείο.

Έσύ λοιπόν, ο λεγόμενος Όρθόδοξος Χριστιανός τί κάνεις;

Τήν ώρα πού πορνεύεις, τό κορμάκι σου, πού είναι του Θεού τό άριστούργημα, άγαλμα έμψυχο, τό θαύμα τής δημιουργίας, κιθάρα, λαμπάδα, ναός του Άγίου Πνεύματος, αυτό πού ένώθηκε μέ τό σώμα του Χριστού, τό παίρνεις και τό ρίχνεις μέσ' στο βόρβορο. Αυτό είναι χειρότερο από εκείνο πού έκαναν οι σταυρωταί: σταυρώνεις χειρότερα τον Χριστό!

«Φεύγετε τήν πορνείαν», λέγει ο Άπόστολος. Τ' άκούνε σήμερα αυτό οι Χριστιανοί; "Αν τ' άκούγαμε, δέν θά υπήρχε πόρνη γυναίκα και άνδρας πόρνος, δέν θά υπήρχε πορνεία. Τώρα τί γίνεται; Μάλλον πρέπει νά σταματήσω. Δέν ξέρω άν μέ νοιώθετε, άν

πουάτε.

Δέ συμφωνώ μ' εκείνους πού λένε ότι «όλα πάνε καλά». Προτιμώ νά πεθάνω σ' ένα μοναστήρι εξόριστος, παρά νά λέω ψέματα στον κόσμο από αυτή τή θέση. Λοιπόν, σήμερα δέν πάμε καλά.

"Άλλοτε υπήρχαν εποχές εύλογημένες. Διαβάστε. Λέει ή ιστορία, ότι στην Κίο τής Μικράς Άσίας, τήν παράλιο πόλη πού είναι κοντά τήν Προύσα, 700 χρόνια-άκούτε;- 700 χρόνια δέν άκούστηκε πορνεία και μοιχεία!

Τώρα; Τώρα γέμισε ο τόπος από πορνεία, σε κάθε δρόμο και σοκάκι. "Έγινε έρευνα και είπαν, ότι οι γνωστές γυναίκες είναι λίγες· οι άλλες, πού έμπορεύονται και πουλάνε τό κορμί τους είναι χιλιάδες.

Και γράφουν ξένοι, πού έρχονται εδώ, ότι όλα στην Ελλάδα είναι άκριβά, άλλ' εκείνο πού είναι φθηνό είναι ή σάρκα τής γυναίκας. Και άν αυτό συμβαίνει τον άλλο καιρό, τίς ήμέρες του Τριωδίου αυξάνει.

Τώρα, πού ή Έκκλησία μäs καλεϊ νά μετανοήσουμε σαν τον Άσωτο, έμεις αντίθετως, μέ μάσκες, μεταμφίσεις, πάρτυ και χορούς, πέφτουμε σαν τά άκάθαρτα ζωα στην φοβερή αυτή άμαρτία.

Τά άποτελέσματα; Έμένα ρωτάτε; Σάπισαν τά νάτα μας! Έννοια σου, κόσμο, πού δέν άκούς τον Παύλο και τήν Έκκλησία, θά τά πληρώσεις τά «γραμμάτια» αυτά μέ τόκο και έπιτόκιο.

"Αντε τώρα, έσύ πατέρα, νά παντρέψεις τό κορίτσι σου. Ποϋ νά τό δώσεις; Προτιμότερο νά τό ρίξεις σ' ένα λάκκο μέ άσβέστη, παρά νά τό δώσεις σ' ένα σάπιο-έκφυλο νεό.

"Αντε τώρα έσύ νέε, πού σε κοροΐδεψαν οι κινηματογράφοι και τά θέατρα και σου είπαν ότι ή ζωή είναι άπόλαυσις και ήδονή, άντε νά φτιάσεις οικογένεια. Θά γεννήσεις.

Μά τά παιδιά σου, δέν θά είναι πλέον εκείνοι οι λεβέντες, οι ευζωνοι, αλλά θά είναι κάτι κακιασμένα, κάτι έλεινά, κάτι φοβερά πλάσματα, πού ούτε μέ τά γάλατα ούτε μέ τά κοτόπουλα, ούτε μέ τά άλλα θά μπορούν

ν' ἀποκτήσουν ρωμαλεότητα.

Ποῦ εἶναι ἐκεῖνα τὰ παιδιά, πού βγαίνουν ἀπό μάνες λεβεντογένες, πού ἦταν καθαρές σάν τό κρύσταλλο; Καί ἔτσι βγήκανε ἐκεῖνα τὰ παιδιά, πού ὑψωσαν τήν Ἑλλάδα μας καί τήν ἔφθασαν μέχρι Σόφια καί Ἄγκυρα.

Ἄπό τούς σημερινούς ἔκφυλους καί διεφθαρμένους νέους θά βγεῖ μία νέα γενεά· μέ παιδιά κακιασμένα, τυφλά, κουτσά, ἀνάπηρα, βλακώδη. Ἄχ, παιδί μου, θά τά βλέπεις καί θά καίγεται.

Σάπισε ἡ φυλή μας. Καί τί θά γίνει;

Φοβᾶμαι μήπως ἔρθει καμιά καταστροφή πιο μεγάλη ἀπό τά Σόδομα καί τά Γόμορρα, μήπως πέσει πάλι φωτιά. Μέ τή διαφορά, ὅτι ἡ φωτιά δέν θά εἶναι πλέον ὅπως ἐκείνη, μέ θειάφι· θά εἶναι πυρηνική ἐνέργεια. «Πόρνους καί μοιχοῦς κρινεῖ ὁ Θεός» (Εβρ. 13,4).

Θά καοῦμε!

Ἔρχεται τό τέλος τοῦ κόσμου αὐτοῦ, πού ἔφυγε ἀπό τόν Θεό. Ὅπως τό ἄλογο σπάει τό χαλινάρι, ἔτσι κι ἐμεῖς. Χαλινάρι μας εἶναι τό Εὐαγγέλιο, οἱ ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Τά σπάσαμε τά χαλινάρια καί σάν ἄλογα ἀχαλίνωτα τρέχουμε πρὸς τό γκρεμό.

ὦ, Κύριε, ὦ Χριστέ! Διά τῶν εὐχῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου δώσε μετάνοια σέ ὅλους μας, γιά νά μήν φωνάξουμε κι ἐμεῖς τό «Ἠμαρτον» καί νά σωθοῦμε ἀπό «τῆς γενεᾶς ταύτης». (Πράξ. 2,40). Ἀμήν.

Ἰδού ἀγαπητοί μου, ὅτι ἡ ἁμαρτία ἔχει συνέπειες καί σ' αὐτή τή ζωή. «Τά ὀφώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος». (Ρωμ. 6,23). Ναί.

Ὅλο τό χρόνο εἶναι περίοδος ἀσωτίας. Ἀλλά ἂν ὑπάρχει μία περίοδος πού εἶναι κατεξοχήν περίοδος ἀσωτίας, εἶναι ἡ περίοδος αὐτή τοῦ Τριωδίου, πού μᾶς καλεῖ ἡ Ἐκκλησία γιά νά μᾶς διδάξει τά οὐράνια μαθήματά της.

Αὐτές τίς μέρες τίς ἅγιες, πού πρέπει νά προετοιμαστοῦμε ὅλοι γιά νά ὑποδεχθοῦμε σέ λίγο τόν βασιλέα τῶν ὅλων, τό Νυμφίο τῆς Ἐκκλησίας, τόν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό, αὐτές τίς μέρες πού πρέπει νά εἴμεθα ὅλοι ἔτοιμοι γιά νά εἰσέλθουμε στό στάδιο τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, ὁ διάβολος κρατάει φτυάρι καί λιχνίζει τό χρῆμα πού ξοδεύουν οἱ ἄνθρωποι στήν ἁμαρτία. Ἀπόκριες ἴσον γλέντι, χοροί καί διασκεδάσεις, παιχνίδια καί ἀσωτία.

Ἄλλ' ὄχι, ἀδελφοί μου. Ἄν κατεβεῖ ἄγγελος καί μᾶς κοσκινίσει ὅλους καί ψάξει ἀπό τά παλάτια μέχρι τίς καλύβες, θά βρεῖ ἄραγε ἕναν ἄνθρωπο πού ἀπό τό στόμα του ν' ἀκούσει τό: «Ἠμαρτον» (Λουκ. 15,21) τοῦ ἀσώτου;

«Ἠμαρτον»! Νά τό πῆ καί ὁ πλούσιος καί ὁ φτωχός ἐργάτης, καί ὁ δεξιός καί ὁ ἀριστερός, καί ἡ γυναῖκα καί ὁ ἄνδρας, καί ὁ ἀγράμματος καί ὁ ἐπιστήμων, καί ὁ νέος καί ὁ γέρος ὁ ἀσπρομάλλης.

Ἄς ποῦμε τό «Ἠμαρτον», φτερά ἀγγέλων θά μᾶς σηκώσουν ψηλά, μέχρι τόν οὐρανό. Διότι «χαρά γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐπί ἐνὶ ἁμαρτωλῶ μετανοοῦντι» (Λουκ. 15,10).

Ἄς τά αἰσθανθοῦμε αὐτά, ἀγαπητοί μου, καί ἄς τά βάλομε ὡς ἀρχές στή ζωή μας. Ἄς σταματήσουμε τήν ἁμαρτία.

Ἄς ποῦμε, Ἄλτ, στόν διάβολο. Ἄρκετά, διάβολο!

Ἄπ' ἐδῶ κι ἐμπρός μέ τόν Χριστό, μέ τόν οὐρανό· ἀπ' ἐδῶ καί ἐμπρός μέ τούς ἀγίους ἀγγέλους καί ἀρχαγγέλους, γιά ν' ἀξιωθοῦμε τῆς βασιλείας Αὐτοῦ. Γένοιτο!

† Ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος
(Ἱερός Ναός Ἁγ. Γεωργίου Ν. Ἰωνίας 5-2-1961).

Ὁμιλία Γέροντος Νεκταρίου γιά τήν ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΙΛΟΥ

Μέρος β΄

Θά συνεχίσουμε γιά τήν προφητεία τοῦ ἁγίου Νείλου. Ἐμφανίστηκε ὁ ἅγιος Νείλος στόν μοναχό Θεοφάνη καί τοῦ εἶπε τί θά γίνει μετά τό 1900 μ.Χ καί πράγματι ὅπως εἶδαμε πολλά ἀπό αὐτά τα ὅποια συζητήσαμε καί ξετάσαμε ἔχουν πραγματοποιηθεῖ στίς ἡμέρες μας.

Στή συνέχεια λέει ὁ Ἅγιος ὅτι ἡ σωφροσύνη θά ἀπολεσθεῖ ἀπό τοὺς ἀνθρώπους καί θά βασιλεύσει ἡ ἀσωτία. Καθημερινά διαπιστώνουμε ὅτι χάθηκε ἡ σωφροσύνη καί ὁ ἄνθρωπος ζεῖ σέ μία ἀσωτία. Ὅλα καταποντίζονται καί ἀναρωτιόμαστε πῶς καί τά ἐπιτρέπει ὁ Θεός ὅλα αὐτά. Ὅπως ἔλεγα τό μεσημέρι ἐδῶ στοὺς πατέρες πού μιλούσαμε μετά τήν Τράπεζα, ἔρχονται ἄσχημα δεινά γιά τήν χώρα μας, ἔρχονται ἄσχημες ἐξελίξεις. Ἡ Ἀμερική ὡς φαίνεται ἐπιθυμεῖ τόν ἀφελληνισμό τῆς Ἑλλάδος. Καί προτείνει δυό-τρεῖς τρόπους νά ἐπιτευχθεῖ αὐτό, διότι δέν πειθαρχοῦμε στά σχέδια της. Ὑπάρχει ἓνα σχέδιο ἐκτός ἀπό τά 2.500.000 μουσουλμάνων πού ἔχουν εἰσελθεῖ τώρα στήν Ἑλλάδα καί ἐλληνοποιήθηκαν, (εἶναι πλέον Ἑλληνες οἱ μουσουλμάνοι αὐτοί), νά μποῦν ἀκόμα ἄλλα 6.000.000. Ὅποτε θά ἐπέλθει πλήρης ἀφελληνισμός. Εἶμαστε ἓνας πρὸς ἓναν δηλαδή. Καταλαβαίνετε δηλαδή ὅτι ἂν ἐπιτευχθεῖ αὐτό ἔχει τελειώσει ἡ Ἑλλάδα. Ἐχουμε ξαναβρεθεῖ κάτω ἀπό σκλαβιά τῶν μουσουλμάνων. Θυμηθεῖτε τό ἄρθρο πού εἶχα γράψει πρὶν 15 περίπου χρόνια, «βλέπω πασά στά Γιάννενα καί ἡ Ἑλλάδα νά γεμίζει μινερέδες». Νάτο πού πραγματοποιεῖται στίς μέρες μας. Μιλοῦσε ἓνας ὑπουργός στήν τηλεόραση καί ἔλεγε δέν εἶναι ἀνάγκη νά χτίσουμε ἓνα τζαμί στοὺς μουσουλμάνους, ἀλλά εἶναι ἀπαραίτητα νά

χτιστοῦν στήν Ἀθήνα 80 τζαμιά μικρῆς ἐμβέλειας.

Θά γεμίσει ἡ Ἑλλάδα ξανά μινερέδες. Καί θέλουν ἐπίσης αὐτά τά 6.000.000 πού θά βάλουν μέσα στή χώρα μας νά τοὺς προωθήσουν στήν Ἡπειρο, τήν Μακεδονία καί τή Θράκη. Ὅποτε μέ τόν Καλλικράτη, μετά ἀπό 5 μέ 6 χρόνια οἱ μουσουλμάνοι πού θά εἶναι περισσότεροι ἀπό ἐμᾶς γιατί γεννοῦν ὅπως ξέρετε πολλά παιδιά, θά ζητήσουν προσάρτηση στήν Ἀλβανία, προσάρτηση τῆς Μακεδονίας στά Σκόπια πού ἤδη ἔχει μουσουλμάνους, τῆς Θράκης στήν Τουρκία. Αὐτά εἶναι σχέδια τῆς Ἀμερικῆς τά ὅποια ξεκάθαρα προωθεῖ, μέ αὐτόν τόν τρόπο θά γίνει ὁ ἀφελληνισμός. Ὁ δεύτερος τρόπος γιά νά σκύψουν καί νά προσκυνήσουν οἱ Ἑλληνες, εἶναι ἡ οικονομική ἐξάντληση τῆς Ἑλλάδος ἕως θανάτου. Νά πεθαίνουν στοὺς δρόμους, ὅπως πέθαιναν στήν κατοχή ἀπό πείνα. Ὅποτε μᾶς ὑποχρεώνουν νά δεχθοῦμε τοὺς ὄρους τους. Καί ἐνῶ διαβεβαιώνουν ὅτι δέν θά πᾶμε γιά πτώχευση, τώρα ἔχουν ἀρχίσει καί μιᾶνε γιά ἐλεγχόμενη πτώχευση. Καί ρωτῶ ἀπλά σκεπτόμενος ὡς κληρικός, ὡς πνευματικός ἄνθρωπος, γιατί ὁ Θεός τά ἐπιτρέπει ὅλα αὐτά, γιατί ὁ Θεός τά παραχωρεῖ; Στό διαδίκτυο μέ ρώτησε μιά κυρία: γιατί πάτερ ὁ Θεός δέν μᾶς ἀγαπάει; Εἶναι τόσο κακός; Γιατί νά στείλει τόν ἀντίχριστο σέ μᾶς; Καί τῆς ἀπάντησα. Δέν τόν στέλνει ὁ Χριστός τόν ἀντίχριστο. Ἀλλά ἀφοῦ ἐμεῖς δέν προσκυνᾶμε Χριστό, ἀρνούμεθα τόν Χριστό καί τήν πατρῶα παράδοσή μας, ἀρνούμεθα αὐτό πού εἶμαστε καθημερινά, εἶναι πολύ λογικό, ὅταν ἡ πλειοψηφία τῶν ἀνθρώπων δέν θέλει τόν Χριστό, θά προσκυνήσουν τόν ἀντίχριστο.

Ἐφόσον λίγοι νηστεύουν, λίγοι προσεύχονται, λίγοι ἐξομολογοῦνται, λίγοι ἐκκλησιά-

ζονται, λίγοι ζούν εκκλησιαστική ζωή, λίγοι άγρυπνούν, σκεφθείτε ότι ή πλειοψηφία τών ανθρώπων άρνείται τόν Θεό. Άκόμα άν σκεφθούμε ότι μερικοί χριστιανοί τυπικά εκκλησιάζονται, τυπικά πηγαίνουν στην Έκκλησία, ακόμα καί αυτούς νά μετρήσουμε, πάλι εΐμαστε μικρή μειοψηφία. Πόσο πληθυσμό έχει ή Νάυπακτος πού εΐναι μιά κοντινή μας πόλη; Δεκαπέντε χιλιάδες καί έχει 10 ένορίες σύνολο. Βάλτε στην κάθε εκκλησία σ'ας παρακαλώ από 200 άτομα εκκλησιαζόμενους (καί πολλά λέω). Έδω ό πατήρ Γρηγόριος θά μάς πεί ότι έχει 60 άτομα. Έγώ σ'ας λέω έστω 200 άτομα. 10 ένορίες μέ 200 άτομα σέ κάθε ένορία έχουμε 2000 άτομα. Οί υπόλοιποι 13.000 πού εΐναι κάθε Κυριακή; Καί από τούς 2000 πού εκκλησιάζονται κάθε Κυριακή, πόσοι εΐναι αυτοί πού ζούν συνειδητά χριστιανική ζωή, δηλαδή ποιοί από αυτούς κρατούν Τετάρτη καί Παρασκευή νηστεία, ποιοί από αυτούς κρατούν όλες τίς Σαρακοστές όπως πρέπει, ποιοί εξομολογούνται, ποιοί κοινωνούν τακτικά, ποιοί γονατίζουν καί προσεύχονται, ποιοί από αυτούς εΐναι χριστιανοί όπως τούς θέλει ό Χριστός; Θά δείτε θά μειωθεί ό αριθμός ακόμη περισσότερο.

Οί υπόλοιποι τί κάνουν; Άκολουθούν τόν σύγχρονο τρόπο ζωής. Εΐναι δηλαδή μακριά από τόν Θεό. Ξεγελάστηκαν από όλα όσα έχουν καί απολαμβάνουν γεμάτα τά ψυγεία τους, ασχολούνται μέ όλα καί έκαναν στην άκρη τόν Θεό, Τόν ξέχασαν. Εΐναι αυτά πού έλεγαν οί πατέρες μας ότι όταν έχεις γεμάτο τό ψυγείο, ξεχνάς τόν Θεό. Αυτό έχει γίνει στό σημερινό άνθρωπο. "Έτσι λοιπόν βασιλεύει ή άσωτία. Γιατί στίς ημέρες μας δέν κυβερνάει πιά ό Χριστός, βασιλεύει ή άσωτία. Ύπάρχουν άνθρωποι πού έχουν κάνει έμφύτευση κέρατα, όπως έχει ή κατσίκα. Κανονικά τά έχουν κάνει έμφύτευση μέσα στό κεφάλι τους, όχι πάνω στό δέρμα, εΐναι μόνιμα. Θά δείτε ότι άλλοι κάτω από τό δέρμα τους έχουν βάλει τήν πεντάλφα καί φαίνεται. Όταν λοιπόν φτάσαμε σέ αυτό τό σημείο εκπληρώνεται πλήρως αυτό πού λέει ότι ή σωφροσύνη θά χαθεί καί θά βασιλεύσει ή άσωτία. Τό έχασε ό άνθρωπος τό μυαλό του, πλανήθηκε πλήρως. Τό ψεύδος κυριαρχεί, ή φι-

λαργυρία, θά κοιτάει πώς θά μαζεύει λεφτά ό άνθρωπος καί άλλοίμοно σέ αυτούς πού κοιτάνε καί μαζεύουν μόνο τά άργύρια, πώς θά άδικήσουν, πώς θά άποκτήσουν πιά πολλά. Γι' αυτό ήρθε ή άποδοκιμασία του Θεού. Νά πώς έρχεται ό Άντίχριστος, πώς χάνει ή Έλλάδα τήν εύλογία της. Ό Θεός ήρε τήν εύλογία από τήν Έλλάδα. Καί φαίνεται ξεκάθαρα αυτό γιατί π'αμε από τό κακό στό χειρότερο. Όταν μιά οικογένεια ζούσε καλά καί ήταν εύτυχημένη καί ξαφνικά βλέπεις ότι αυτή ή οικογένεια πηγαίνει κατά διαβόλου σημαίνει ότι κάτι δέν πήγε καλά καί ό Θεός ήρε τήν χάρη Του μέσα από αυτό τό σπίτι. Καί όταν ό Θεός αίρει τήν χάρη τότε τίποτα δέν πάει καλά. Καί ή Έλλάδα εΐναι τό μεγάλο μας σπίτι, εΐναι ή μεγάλη μας οικογένεια. Όταν ό Θεός είδε ότι τό Βυζάντιο ξεστράτισε ήρε τήν εύλογία Του καί μπήκαν οί μουσουλμάνοι μέσα καί τό πήραν τό Βυζάντιο. Καθίσαμε τότε 400 χρόνια στην σκλαβιά. Καί όταν μετανοήσαμε ειλικρινά, τότε ό Θεός έδωσε ξανά τήν εύλογία Του καί αναστήθηκε ξανά τό γένος μας. Άλλά πόσο κράτησε αυτό; 200 χρόνια; Τώρα πάλι κατρακυλούμε. Γιατί πλανηθήκαμε από τόν πλάνο, από τά τεχνάσματά του, από τίς φαντασίες πού δημιουργεί, από τά

ψεύτικα θαύματα του πολιτισμού, γι' αυτό λέει θά κάνει ψεύτικα θαύματα και θά πλανέψει τον κόσμο. Καί τον πλάνεψε. Ψεύτικη είναι ή τηλεόραση, τό διαδίκτυο, ψεύτικα τεχνάσματα είναι αυτά, άπατηλά όχι ότι δέν είναι ύπαρκτά, αλλά έξαπατούν τον άνθρωπο, ό όποιος ζώντας μέσα σέ αυτά χάθηκε, έχασε τήν πατρώα ευσέβειά του και τή πίστη του, λοξοδρόμησε.

Γιαυτό ήρε ό Θεός τήν εύλογία Του και όλόκληρο τό έθνος πάει κατά διαβόλου. Γι' αυτό θά φτάσουμε μέχρι πτώχευση ή σέ έλεγχομένη πτώχευση. Πιθανόν θά μάς βγάλουν έξω από τήν Ε.Ο.Κ πού θά σωθοΰμε έτσι και τό κάνουν αυτό, θά δεινοπαθήσουμε, αλλά όσο πιο γρήγορα τό κάνουν τόσο καλύτερα για τήν πατρίδα μας, δέν θά είναι μέσα στό δεκακέρατο θηρίο, μέσα στα δέκα κράτη. Καί μιλάνε για δεύτερο ευρώ, για ένα πού θά έχουν τά ισχυρά κράτη και ένα πού θά έχουμε έμεις, τά άσθενη οικονομικά κράτη. Καί όποιος άποθηκεύει ευρώ στην άκρη, θά χάσουν τήν αξία τους. Θά ύποτιμηθεί τό ευρώ, δέν θά είναι τό ίδιο νόμισμα πού θά έχουν τά ισχυρά κράτη. Βλέπετε λοιπόν ότι έχει άρει ό Θεός τήν εύλογία Του; Καί σ' αυτό φταίμε έμεις πού δέν ζοΰμε εν μετανοία. Μιλούσα μέ τον πατέρα Χριστόδουλο και τον ρωτούσα αν κάποιος πάρει τό χάραγμα του άντίχριστου μετά θά μετανοήσει; Μοΰ λέει τί λές βρέ πάτερ; "Έτσι εύκολη είναι ή μετανοία; Έδω έχουμε τή χάρη του Θεού μέσα μας ή όποια μάς όδηγει ύποτίθεται στη μετανοία και δέν μετανοοΰμε. Ποιός μετανοεί για τά άμαρτήματά του; "Αν μετανοούσαμε δέν θά τά ξανακάναμε. "Η έπανάληψη των ιδίων άμαρτημάτων, λένε οι πατέρες, είναι μή πραγματική μετανοία. Έπομένως, άφοΰ επαναλαμβάνουμε τά ίδια άμαρτήματα, είμαστε άμετανόητοι.

Γιά αυτό πρέπει νά παρακαλοΰμε τον Χριστό συνέχεια, χάρισέ μας ειλικρινή μετανοία, όχι τυπική μετανοία. Τά πάθη μας, τά άμαρτήματά μας νά τά κόψουμε εντελώς, νά άπαλλαγοΰμε από αυτά. "Αν δέν μετανοοΰμε έμεις πού έχουμε τή χάρη του Θεού μέσα μας, όποιος πάρει τό χάραγμα πού αυτομάτως φεύγει ή χάρη του Θεού από μέσα του, αυτή πού τον

όδηγει τον άνθρωπο στην σωτηρία, πώς θά μετανοήσει; Συνεχίζει λοιπόν ό Άγιος Νείλος και λέει ότι εκείνο τον καιρό θά κυριαρχοΰν «οί πορνείες, οί μοιχείες, ή άρσενοκοιτία δηλαδή όμοφυλοφιλία, οί κλοπές, οί φόνοι, θά πολιτευοΰνται τον καιρό εκείνο διά τήν ενέργεια τής μεγίστης άμαρτίας και άσέλγειας. Οί άνθρωποι θέλουσι στερηθεί τό χάρισμα του Άγίου Πνεύματος όπου έλαβαν κατά τό "Άγιο Βάπτισμα ως και τήν τύψη τής συνειδήσεως». Έπειδή φεύγει ή χάρη του Θεού θά αύξηθοΰν οι πορνείες πού πάντοτε ύπήρχαν, αλλά όμως όχι σέ τέτοιο βαθμό, οί μοιχείες οί άρσενοκοιτίες, οί φόνοι, όλες οί άμαρτίες θά αύξηθοΰν τρομερά. Ποΰ τότε πού ζοΰσε ό άγιος Νείλος και ό μοναχός Θεοφάνης νά άκουστοΰν δημόσιοι φόνοι, κλπ. Σήμερα ό πόρνος και ό μοιχός βγαίνουν στην τηλεόραση και τό έχουν καύχημα. "Υπάρχουν έκπομπές ειδικές πού λένε ότι άπατοΰν τον σύζυγο μέ έναν άλλον και δέν ντρέπονται και τό λένε στην τηλεόραση.

Γιά νά είναι κανείς μέσα στα πράγματα τής εποχής μας, πρέπει νά έχεις και μία φιλενάδα, έναν έξωσυνζυγικό φίλο. Έχει έπισημοποιηθεί ή πορνεία, ή μοιχεία, ή όμοφυλοφιλία, όλες είναι

σέ πρώτο πλάνο. Καί όλα αυτά θά γίνουν γιατί ὁ ἄνθρωπος θά στερηθεῖ τῆς θείας χάριτος, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Φεύγει ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ πού λαμβάνουμε κατά τήν ὥρα τοῦ ἁγίου βαπτίσματος καί δέν θά τούς τύπτει ἡ συνείδηση γι' αὐτά πού κάνουν. Μά πού ζεῖς, σοῦ λένε. Καί δέν θά ἔχουν καμιά τύψη γι' αὐτό. Δέν ἔρχονται αὐτοί οἱ ἄνθρωποι οὔτε νά ἐξομολογηθοῦν, οὔτε νά πλησιάσουν κἄν τήν ἐκκλησία. Ἦδη ἀπομακρύνθηκαν ἀπό τόν Θεό, ἔφυγαν. Σκεφτεῖτε τώρα νά πάρουν το χάραγμα τί ἔχει νά γίνει. Δέν θά μείνει τίποτα ὄρθιο. Ὅλα θά τά βλέπουν φυσιολογικά. Θά στερηθοῦν τήν τύψη τῆς συνειδήσεως.

Ἐκεῖνο τόν καιρό συνεχίζει ὁ Ἅγιος, οἱ ἐκκλησίες τοῦ Θεοῦ θά στερηθοῦν εὐλαβῶν ποιμένων. Καί ἀλλοίμονο τότε στούς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι θά στερηθοῦν τελείως τή πίστη ἀφοῦ δέν θά βλέπουν ἀπό κανέναν φῶς ἐπιγνώσεως. Ἀλλοίμονο στούς χριστιανούς πού θά ζοῦν στίς πόλεις ἐκεῖνο τόν καιρό ὅταν θά ἔχουν γίνει ὅλα τά παραπάνω. Καί πράγματι ποιός ἱερέας τολμᾷ μέσα στούς ναούς νά μιλήσει γιά ὅλα αὐτά πού γίνονται; Γιά τό πῶς εἶναι ντυμένοι ἔτσι οἱ ἄνθρωποι; Ὅποιος τολμήσει καί πεί τήν ἀλήθεια καί ἐλέγξει, ἀμέσως θά τόν καταγγείλουν στήν Μητρόπολη, θά διαμαρτυρηθοῦν στόν μητροπολίτη καί ὁ μητροπολίτης ἀντί νά στηρίξει τόν εὐλαβή κληρικό, ὡς συνήθως θά τοῦ πεί νά κλείσει τό στόμα του, νά μήν διώχνει τόν κόσμο ἀπό τήν ἐκκλησία.

Θά ἰσχυριστεῖ ὅτι τρομάζουμε νά τούς μαζέψουμε, δέξου τους ὅπως εἶναι, μή τούς ἐλέγχεις. Ὅποτε καί ὁ ἱερέας τό κλείνει τό στόμα του καί δέν μιλάει. Ἄν πεί τήν ἀλήθεια ὁ ἱερέας θά δεῖξει ποιό εἶναι τό φῶς πού πρέπει ν' ἀκολουθήσει ὁ ἄνθρωπος. Ἀπό φόβο ὁμως δέν λείπει τήν ἀλήθεια, ὁπότε προσαρμόζεται καί ὁ ἱερέας σέ αὐτήν τή κατάσταση, συμβιβάζεται. Καί ἔτσι χάνονται τά πάντα, δέν ὑπάρχει ἐλπίδα σωτηρίας. «Τότε θά ἀναχωροῦν οἱ χριστιανοί ἀπό τόν κόσμο εἰς τά ἱερά καταφύγια, (ἐδῶ ἔννοεῖ τά μοναστήρια) γιά νά βροῦν ψυχική ἀνακούφιση τῶν θλίψεων τους. Παντοῦ θά βρίσκουν ἐμπόδια καί στενοχώριες». Καί πράγματι βλέπουμε μιᾶ φυγή τοῦ κόσμου πού δέν ἐκκλη-

σιάζεται πιά στίς ἐνορίες καί πηγαίνει τά τελευταῖα χρόνια στά μοναστήρια, ἀλλά καί ἐκεῖ δέν εἶναι τά πράγματα ὅπως θά ἔπρεπε νά εἶναι.

«Καί ταῦτα πάντα γενήσονται τό ὅτι ὁ ἀντίχριστος θά κυριεύσει τά πάντα καί γενήσεται ἐξουσιαστής πάσης τῆς οἰκουμένης». Θά ἔχει κυριεύσει τό νοῦ τῶν ἀνθρώπων, τήν ἐπιστήμη, τά πάντα, θά βασιλεύει παντοῦ. Καί ἐδῶ φαίνεται ὅτι εἶναι πολιτικό πρόσωπο ὁ Ἄντίχριστος, ὁ ὁποῖος καί θά ἀναλάβει τή διοίκηση ὅλης τῆς οἰκουμένης. Παγκόσμιος πλανητάρχης. Τόν ἀμερικανό πρόεδρο τόν ἀποκαλοῦν πλανητάρχη γιά νά συνηθίσουμε ἀπό τώρα στήν λέξη πλανητάρχης. Δηλαδή θά ὑπάρχει ἕνας ἡγέτης ὁ ὁποῖος θά εἶναι κάποια στιγμή πλανητάρχης. Θά ἀναλάβει τή διακυβέρνηση ὁλόκληρης τῆς οἰκουμένης καί θά ποιῆ τέρατα καί σημεῖα κατά φαντασία, ὅσα κάνει θά εἶναι φανταστικά, στήν οὐσία δέν θά εἶναι ὑπαρκτά, ἀλλά ἀπατηλά. «Θέλει δέ δώσει (ὁ ἀντίχριστος) πονηράν σοφίαν εἰς τόν ταλαίπωρο ἄνθρωπο γιά νά ἐφεύρει, νά ὀμιλεῖ ὁ ἕνας πρὸς τόν ἄλλον ἀπό τήν μία ἄκρη τῆς γῆς ἕως τήν ἄλλη». Ὁ ἅγιος προβλέπει ἐδῶ τό τηλεφῶνο. «Τότε θά πετοῦν οἱ ἄνθρωποι εἰς τόν ἄερα ὡς πτηνά καί θά διασχίζουσαν τόν βυθό τῆς θάλασσης σάν τά ψάρια». Ἐδῶ ἔννοεῖ τά ἀεροπλάνα καί τά ὑποβρυχία.

Καί ὅλα αὐτά εἶναι πλάνη, πονηρά φαντασία. Ὅχι ὅτι δέν εἶναι ὑπαρκτή ἐφεύρεση. Ἀλλά ὅλες οἱ μεγάλες ἐφευρέσεις γίνονται αὐτόν τόν αἰῶνα. Ὁ κόσμος ἔχει χιλιάδες χρόνια πάνω στή γῆ, ἀλλά μόνο στόν 20ο αἰῶνα ἔγιναν ὅλες οἱ ἐφευρέσεις. Μέχρι καί τόν 19ο αἰῶνα ἡ ἐπιστήμη βιάζε με βῆμα χελώνας. Τί ἔγινε ἄραγε ξαφνικά καί τό μυαλό τοῦ ἀνθρώπου προχώρησε τόσο μέ τήν τεχνολογία μέσα στόν 20ο αἰῶνα; Πῶς τά φαντάστηκε καί βρῆκε ὅλα αὐτά πού δέν μπορούσαν νά σκεφτοῦν οἱ προηγούμενοι; Γιατί ὅπως λέει ὁ Ἅγιος τούς ἔβαλε ὁ διάβολος πονηρά σοφία, τούς ἔβαλε νά ὀδηγηθοῦν πρὸς τά κεί, ὥστε τί νά πετύχουν; «Καί ταῦτα πάντα θά ποιοῦν οἱ δυστυχεῖς ἄνθρωποι διαβιῶντες ἐν ἀνέσει μή γνωρίζοντες οἱ ταλαίπωροι ὅτι ταῦτα πάντα εἰσὶ πλάνη τοῦ ἀντιχρίστου». Καί

τόσο θά προοδεύσει τήν ἐπιστήμη ὁ πονηρός γιά νά πλανήσει τούς ἀνθρώπους ὥστε νά μήν πιστεύουν στήν ὕπαρξη τοῦ τρισυποστάτου Θεοῦ. Ὅλα αὐτά λέει θά τά κάνει γιά νά τούς πλανήσει τούς ἀνθρώπους. Θά βρῖσκει κανεῖς ἐφευρέσεις, ἐπιστημονικά ἐπιτεύγματα πού εἶναι θαύματα τῆς ἐπιστήμης. Ὁ ἅγιος Νεῖλος ὁμως λέει ὅτι ὅλα αὐτά πού γίνονται στόν αἰῶνα μας, δέν εἶναι ἐκ Θεοῦ ἀλλά εἶναι μέ τήν πονηρά φαντασία. Γιατί; Γιά νά πλανήσουν τόν ἄνθρωπο. Ὅλα αὐτά τά θαύματα τῆς ἐπιστήμης, νά τοῦ δώσουν ἀνε-

σεις καί νά τόν ἀπομακρύνουν ἀπό τόν Θεό, γιά νά μήν πιστεύουν πιά στόν Θεό, στήν ὕπαρξη τοῦ τρισυπόστατου Θεοῦ. Ἐκεῖ ἀποσκοποῦν ἡ τεχνολογία καί οἱ ἐφευρέσεις τοῦ αἰῶνα μας. Καί πράγματι, ἔφυγε ὁ ἄνθρωπος ἀπό τήν ἀληθινή πίστη καί δέν πιστεύει πιά ὅπως οἱ πρόγονοι μας. Πλανήθηκε ἀπό τά σύγχρονα ἐπιτεύγματα. Ξεγελάστηκε ἀπό ὅλα αὐτά, τά ψεύτικα φῶτα τοῦ πολιτισμοῦ, πλανήθηκε καί ἀκολουθεῖ τό διάβολο, τόν ἀντίχριστο. Καί ἔτσι τήν κάρτα τοῦ πολίτη καί τό χάραγμα θά τό δεχτεῖ ὡς ἐξέλιξη τοῦ ὅλου συστήματος. Γι' αὐτό λέει ἡ Γραφή ὅτι ὅταν ἔρθει ὁ ἀντίχριστος θά πλανηθοῦν καί οἱ ἐκλεκτοί. Καί μόνο ὅσοι ἔχουν πνεῦμα Θεοῦ θά μπορούν νά διακρίνουν τί γίνεται. Ὅλη αὐτή λοιπόν ἡ ἐξέλιξη εἶναι ἡ πλάνη τοῦ ἀντίχριστου τήν ὁποία ὅλοι μας ἀκόμη καί ἡ ἐκκλησία τήν ἔχει ἀποδεχτεῖ. Καί ἐμεῖς ἐκεῖ βαδίζουμε, αὐτόν τό δρόμο περπατᾶμε. Δόξα τῷ Θεῷ ὁμως πού μᾶς φωτίζει καί βλέπουμε ὅτι αὐτό εἶναι πλάνη καί δέν ξεχναῖμε τόν τρισυπόστατο Θεό καί δοξάζουμε τό ἅγιο ὄνομά Του γιά ὅσα μᾶς παρέχει...

Ὅμως μέσω τῆς τεχνολογίας καί τῶν ρα-

γδαίων ἐξελίξεων ὁ διάβολος, ὁ ἀντίχριστος πέτυχε καί ξεγέλασε τήν πλειοψηφία τῶν ἀνθρώπων, ὄχι μόνο στήν Ἑλλάδα, ἀλλά σέ ὅλο τόν κόσμο. Καί πλανᾷ ἔτσι τόν κόσμο ὁ διάβολος καί τόν ἀπομακρύνει ἀπό τόν τρισυπόστατο Θεό. Τόν ἄφησε ἀπλά νά πιστεύει ἀόριστα σέ μία Ἄνωτερη Δύναμη καί τόν ξεγέλασε πάλι. Γιατί ὅταν ἔρθει ὁ Ἀντίχριστος θά πεί ὅτι αὐτή ἡ Ἄνωτερη Δύναμη εἶμαι ἐγώ. Τόν Ἀντίχριστο (τόν διάβολο δηλαδή) τόν ἐνδιαφέρει ὄχι νά ἐξωστρακίσει παντελῶς τόν Θεό, ἀλλά θά λάβει τή θέση τοῦ Θεοῦ ὅταν ἔρθει. Ὅποτε δέν μπο-

ρεῖ νά πεί ὅτι δέν ὑπάρχει Θεός παντελῶς, ἀλλά θά πεί ὅτι ὁ Θεός εἶμαι ἐγώ. Θέλει νά ἀπομακρύνει τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν πίστη στόν Πατέρα, τόν Υἱό καί στό Ἅγιο Πνεῦμα.

«Τότε βλέπων ὁ πανάγαθος Θεός τήν ἀπώλεια τοῦ ἀνθρωπίνου γένους θέλει κολοβώσῃ τίς ἡμέρες διά τούς ὀλίγους σωζομένους. Διότι ὁ ἀντίχριστος θέλει νά πλανήσῃ εἰ δυνατόν καί τούς ἐκλεκτούς. Τότε αἰφνιδίως θέλει ἔλθῃ ἡ δίστομος ρομφαία καί θά θανατώσῃ τόν πλάνο καί τούς ὁπαδούς αὐτοῦ». Βλέποντας ὁ πανάγαθος Θεός ὅτι χάνεται ὁ κόσμος ὅπως χάνοταν τήν ἐποχή τοῦ Νῶε θά κολοβώσῃ τίς ἡμέρες τῆς βασιλείας τοῦ Ἀντιχρίστου. Γι' αὐτό γράφει στό Κατά Ματθαῖον Εὐαγγέλιο, στό 25ο κεφάλαιο ἄν θυμᾶμαι καλά, ὅτι θά εἶναι ὡσπερ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε καί θά ζοῦν οἱ ἄνθρωποι ὅπως ζοῦσαν τήν ἐποχή τοῦ Νῶε. Ὁ Νῶε φώναζε 100 χρόνια καί τούς προειδοποιοῦσε.

Ἐμεῖς φωνάζουμε 30 χρόνια τώρα, τό 1/3 τοῦ χρόνου ἀπό αὐτόν πού φώναζε ὁ Νῶε ὅτι ἔρχεται ὁ ἀντίχριστος. Ἀπό τό 1983 περίπου προειδοποιοῦμαι γιά τήν ἔλευση τοῦ Ἀντιχρίστου. Τό 1982 κάναμε τήν ὁμιλία καί τό 1983

γράψαμε τό βιβλίο. Καί συνεχίζουμε ἀπό τότε. Ὁ Νῶε προειδοποιοῦσε τόν κόσμο 100 χρόνια. Καί αὐτό τό λέω γιατί πολλοί λένε «τόσα χρόνια λέτε ἔρχεται, ἔρχεται, ποῦ εἶναι;». Αὐτό ἔλε-
γαν καί στόν Νῶε. Νῶε, τόσα χρόνια σέ ἀκοῦμε καί λές ἔρχεται καί θά βρέξει, θά γίνει κατακλυ-
σμός καί δέν γίνεται. Βαρεθήκαμε, ὅπως λέει ἡ Γραφή, βαρεθήκαμε νά ἀκοῦμε αὐτό τό παρα-
μῦθι. Ὅπως καί σήμερα ὁ κόσμος βαρέθηκε νά τό ἀκούει. Ἀλλά ὁμως ζοῦμε στίς ἡμέρες τοῦ Ἄντι-
χρίστου, ὁ ὁποῖος ἔρχεται γιά νά βασιλεύσει ἐπί τῆς γῆς. Τότε, ὁ Πανάγαθος Θεός βλέποντας τό ἀνθρώπινο γένος νά χάνεται, θά μικρύνει τίς ἡμέ-

ρες, τόν ἀριθμό τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀντιχρίστου καί δέν θά τόν ἀφήσει νά βασιλεύσει 3,5 χρόνια. Ὅπως λέει ἡ Ἀποκάλυψη, θά πάρει τήν κυριαρχία καί θά βασανίσει τόν κόσμο γιά περίπου 7 χρόνια, ἀλλά στά δεύτερα 3,5 χρόνια θά κολοβώ-
σῃ τίς ἡμέρες ὁ Θεός, θά τίς μικρύνει, πρὸς χάρη τῶν λίγων πιστῶν, γιατί ὁ ἀντίχριστος θά ἔχει ἀρχίσει νά πλανεύει ἀκόμα καί τούς ἐκλε-
κτούς. Καί τό βλέπουμε αὐτό νά γίνεται στίς ἡμέρες μας. Τότε θά ἔρθει ἡ δίστομος ρομφαία καί θά θανατώσει τόν πλάνο καί τούς ὄπαδούς αὐτοῦ.

6ῆμερο ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ

μέ τόν Γέροντα Νεκτάριο Μουλατσιώτη

ΣΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ

Ἀναχώρηση: τήν ἐπομένη ἡμέρα τοῦ Πάσχα 2011

ΤΙΜΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ:

900-950 € σε ξενοδοχείο 3 αστέρων***
(πρωϊνό-δεῖπνο, μπουφέ).

950-1050 € σε ξενοδοχείο πολυτελείας
4 αστέρων**** μέ πλούσιο φαγητό
(πρωϊνό-δεῖπνο, μπουφέ), μεγάλη ποικιλία
καί ἐλεύθερη ποσότητα.

Διά δηλώσεις θέσεων & πληροφορίες στά τηλέφωνα:

26340-44282 & 26340-44381 (10-2 πρωί & 6-8 ἀπόγ.)

Ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Γραικός, ὁ Βατοπαιδινός

(+21 Ἰανουαρίου 1556).

τόν ὑψιστο ἀνθρώπινο προορισμό, τή θέωση, ἀφοῦ διαπίστωσε τή ματαιότητα κάθε ἐπίγειας δόξας καί σοφίας, ἀποφάσισε νά ἀφοσιωθεῖ στόν Κύριο καί ἔγινε μοναχός τήν Ἱ. Μ. Βατοπαιδίου. Ἐκεῖ ἀσκήθηκε περίπου 10 χρόνια καί ἀπόκτησε τίς ὑψηλές μοναχικές ἀρετές (ὑπακοῆς, ἐγκράτειας, ταπεινώσεως, ἀκτημοσύνης καί ἀγάπης). Μέ τήν ἀδιάλειπτη προσευχή ἔνωσε τήν ψυχή του μέ τό Θεό καί ἔγινε κατοικία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Στήν πλούσια βιβλιοθήκη τῆς Μονῆς μελέτησε τά σπάνια βιβλία καί χειρόγραφα καί ἀπόκτησε τή σοφία τῶν προγενεστέρων ὁσίων.

Οἱ Πατέρες τῆς Μονῆς τοῦ ἀνέθεταν ἐργασίες ἐκτός Μονῆς, τίς ὁποῖες χρησιμοποιοῦσε ὡς εὐκαιρίες γιά νά στηρίξει τό λαό μας, πού ἦταν ὑπόδουλος στούς Τούρκους. Τό 1515 ὁ Τσάρος Βασίλειος Ἰβάνοβιτς ζήτησε ἀπό τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο καί ἀπό τόν «Πρῶτο» τοῦ Ἁγίου Ὅρους ἔμπειρο, λόγιο καί ἐνάρετο μοναχό γιά νά μεταφράσει ἐκκλησιαστικά κείμενα στή ρωσική γλῶσσα καί νά διορθώσει λαθασμένες μεταφράσεις καί ἀντιγραφές τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί Πατερικῶν κειμένων. Ὁ κλῆρος ἔπεσε στόν ἐπιφανῆ μοναχό Μάξιμο, τόν ὁποῖον ὑποδέχθησαν στή Μόσχα ὁ Μητροπολίτης Βαρλαάμ καί ὁ Τσάρος τό 1516. Ὁ Μάξιμος ἀνέπτυξε μεγάλο συγγραφικό, μεταφραστικό, διορθωτικό, ἐρμηνευτικό ἔργο καί συμβουλευτικό ἔργο. Ὑπῆρξε ὁ πρῶτος μύστης τῶν Ρώσων στήν ἀρχαία ἑλληνική φιλοσοφία καί φιλολογία, εἰσήγαγε τήν τυπογραφία, φρόντιζε νά μορφώνει πλῆθος ἀνθρώπων, πού ἔγιναν συνεχιστές τοῦ ἔργου του. Ἀναδείχθηκε ὄχι μόνον Ἱεραπόστολος, ἀλλά καί ἐκπολιτιστής τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ, πού βρισκόταν σέ κατά-

Ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Βατοπαιδινός ἢ Γραικός, λογιώτατος μοναχός, διακρίθηκε ὡς θεολόγος, φιλόσοφος, συγγραφέας καί ποιητής κατά τόν 16ο αἰώνα, ὑπῆρξε «φωτιστής καί ἀναμορφωτής τοῦ ρωσικοῦ ἔθνους».

Γεννήθηκε στήν Ἄρτα τό 1470 ἀπό πλούσια, ἐπιφανή καί εὐσεβή οἰκογένεια καί ὀνομαζόταν Μιχαήλ Τριβώλης. Μετά τή βασική παιδεία στά σχολεῖα Ἄρτας καί Κέρκυρας πῆγε στήν Ἰταλία γιά ἀνώτερες σπουδές. Ποθώντας νά ἐπιτύχει

σταση ἀγραμματοσύνης καί ἀμάθειας. Τό ὁμολογιακό του ἔργο καί ἡ ἱεραποστολική του δράση διάρκεσε γιά μία ὀκταετία. Τοῦ ἐπιφύλασσε ὁμως βαρῦ σταυρό. Λόγω ἀτασθαλιῶν πολιτικῶν καί ὀρισμένων ἐκκλησιαστικῶν φορέων ἀναγκάστηκε νά διαμαρτυρηθεῖ καί νά ἐλέγξει κάποιους, μέ βάση τίς εὐαγγελικές ἀξίες. Ὁ Μάξιμος ἀντιμετώπισε τήν ἔχθρα τοῦ Τσάρου καί τοῦ νέου Μητροπολίτου τῆς Ρωσίας Δανιήλ, πού ἀγνοοῦσαν τό εἰλικρινές ἐνδιαφέρον τοῦ ἁγίου γιά τή σωτηρία τους καί τήν εὐθυδρομία τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας. Καταδικάστηκε ὡς δῆθεν αἰρετικός, σέ ἰσόβια φυλάκιση σιδηροδέσμιος, σέ στέρηση τῆς μεταλήψεως τῶν θείων μυστηρίων, σέ ἀπομόνωση καί ἀπαγόρευση τῆς ἐπικοινωνίας μέ τούς ὑπόλοιπους πιστούς, δέν τοῦ ἐπιτρεπόταν ἡ ἀλληλογραφία καί ἡ ἀνάγνωση βιβλίων. Στή φυλακή δύο σκληροί καί ἀπάνθρωποι δεσμοφύλακες τόν βασάνιζαν γιά ἕξι χρόνια - ὅπως ἔγραφε ὁ ἴδιος «ἐτηρούμην ἐγκάθερκτος ἐν δεσμοῖς καί ἔθανατούμην διά τοῦ ψύχους, τοῦ καρποῦ καί τῆς πείνης». Πολλές φορές ὁ Μάξιμος ἔπεφτε σέ πλήρη ἀπώλεια τῶν αἰσθήσεων, μέχρι νεκρώσεως. Συνολικά διατέλεσε σέ σιδηρά δεσμά δεκατέσσερα χρόνια (1525-1539). Τό σύνολο δέ τοῦ χρόνου τῆς φυλακίσεώς του ἦταν 26 χρόνια. Ὁ Ἅγιος Μάξιμος τά ὑπέφερε ὅλα μέ ὑπομονή, ἀνεξικακία καί πραότητα λόγω τῆς ταπεινώσεώς του. Ἡ ὑπομονή του ὀφειλόταν στή θεία βοήθεια. Ἄγγελος, κατέβηκε στή φυλακή καί πρόσφερε σ' αὐτόν τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Μετά ἀπό αὐτό τό θαῦμα μέσα σέ θεία ἔξαρση σύνθεσε καί ἔγραψε μέ κάρβουνο στόν τοῖχο τῆς φυλακῆς Κανόνα στό Ἅγιο Πνεῦμα. Ὁ Ἄγγελος, πού τοῦ ἐφανίστηκε τόν πρόετρεψε: «Μάξιμε νά κάνεις ὑπομονή εἰς τά ἐνταῦθα δεινά γιά νά ἐκφύγεις τά δεινά τῆς αἰωνίου κολάσεως». Ἔτσι, ἀπό θεία πληροφορία, ἀπόκτησε πλήρη ἐπίγνωση ὅτι ἐκπληρώνει τό θεῖο θέλημα, καί μέ μεγάλη ταπείνωση πνεύματος, ἔβαλε στήν καρδιά του ὅτι αὐτός εἶναι ὁ τελευταῖος ἄνθρωπος πάνω στή γῆ, καί ὅτι ὁ Κύριος ἐπέτρεψε τά δεινά γιά νά τόν ὀδηγήσει στήν πνευματική τελειότητα. Κατά τή διαμονή του στή Μονή Ὁτρότς, ἀπό τό 1531-1551 δόθηκε μέ θεία νεύση, σχετική

ἐλευθερία πρὸς ἐπικοινωνία, ἐνῶ βρισκόταν στή φυλακή. Ἔτσι ἐξακολούθησε νά μεταφράζει στή ρωσική γλῶσσα ἱερά κείμενα, νά συγγράφει ἀντιαιρετικά ἔργα χάριν προστασίας καί διαφωτισμοῦ τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ καί νά παρηγορεῖ τούς ὄσους Χριστιανούς τόν ἐπισκέπτονταν στή φυλακή. Ὁ μητροπολίτης Μακάριος τόν ἔλυσε ἀπό τόν ἀδικο κανόνα τῆς ἀκοινωνησίας (1543), πού διήρκεσε 18 χρόνια.

Κατά διαστήματα παρακολουθοῦσε θερμά νά ἀφθεῖ ἐλεύθερος, γιά νά ἐπιστρέψει στήν πολυπόθητή του Μονή στόν Ἄθωνα, δίχως ὁμως ἀνταπόκριση. Αἰτήσεις γιά τήν ἀπελευθέρωση τοῦ Ἁγίου Μαξίμου ὑπέβαλαν πρὸς τόν Τσάρο καί τήν τότε Ἐκκλησία, γιατί γνώριζε ὅλα τά ἀρνητικά τῆς πολιτικῆς καί ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς τῆς Ρωσίας καί φοβόντουσαν ὅτι θά τούς ἐξέθετε στήν κοινή γνώμη, ἐπιπλέον δέ ὅτι θά φανέρωνε καί τήν κακία πού ἐφαρμόστηκε σ' αὐτόν. Τό 1551 ὁ νέος Τσάρος, διάταξε νά μεταφερθεῖ στή Λαύρα τοῦ Ἁγίου Σεργίου, διακόπτοντας τήν ποινή τῆς φυλακίσεώς του. Ὁ Ἅγιος Μάξιμος, 86 ἐτῶν γέροντας καταβεβλημένος ἀπό τίς κακουχίες τῆς ἰσόβιας φυλακίσεώς του, στί 21 Ἰανουαρίου τοῦ 1556, ἡμέρα πού ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ τόν ὀμώνυμο καί προστάτη του Ἅγιο Μάξιμο τόν Ὁμολογητή καί στήν Ἱερά Μονή Βατοπαιδίου οἱ πατέρες καί ἀδελφοί του τιμοῦσαν κατά τό ἔθος τήν ἑορτή τῆς Παναγίας τῆς Παραμυθίας, παρέδωσε τό πνεῦμα του στά χέρια τοῦ Κυρίου, γιά νά τόν ἀναπαύσει ἀπό τούς κόπους καί τούς πόνους του. Τό Οἰκουμεικό Πατριαρχεῖο προέβη στόν κανονισμό ὡς Ἁγίου τοῦ Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ τό 1988. Τόν ἴδιο χρόνο κανονίστηκε ὡς Ἅγιος καί ἀπό τή Ρωσική Ἐκκλησία. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου του ἔγινε στίς 21 Ἰουνίου 1996 (π. ἡμέρ.), ἐνῶ ἡ παράδοση μέρους τῶν λειψάνων στήν Ἱ.Μ.Βατοπαιδίου, ἔγινε στίς 8 Ἰουλίου 1997 (π. ἡμέρ.). Οἱ ἑορτασμοὶ μετακομιδῆς τοῦ λειψάνου του στή Μ. Βατοπαιδίου ἔγιναν στίς 14 Ἰουλίου 1997 (π. ἡμέρ.). Ταῖς αὐτοῦ ἁγίας πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεός ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

πηγή:vatopaidiFriend

Γέροντας Δαμασκηνός Κατρακούλης

Κτίτωρ καί πνευματικός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Ἰωάννου Μακρυνοῦ

Ὁ πνευματικός Πατήρ καί κτίτωρ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Ἰωάννου Προδρομίου (Μακρυνοῦ), Πατήρ Δαμασκηνός, γνωστός εἰς ὅλους ὡς ὁ «Πάππους», κατά κόσμον Σπυριδων Κατρακούλης, ἐγεννήθη εἰς τὰ Μέγαρα, τήν 2αν Ἰουλίου 1921.

Οἱ γονεῖς του, Ἰωάννης καί Μαρία, ἀνθρωποί ἀπλοϊκοί καί φιλήσυχοι, ἦσαν λιαν εὐσεβεῖς καί μετέδωσαν εἰς τὰ τέκνα των τήν βαθιάν πίστη καί ἀγάπη πρὸς τόν Θεόν καί τήν Πατρίδα.

Ὅθεν ὁ μικρός Σπυριδων, ἀπό τή νηπιακή του ἀκόμη ἡλικία, ἀντικρῦζων τό μυστήριον τοῦ θανάτου εἰς τὰς κηδεῖας τῶν συγγενῶν, ἀδυνατοῦσε νά πιστεῦσῃ ὅτι ἡ ζωὴ τελειώνει εἰς τόν τάφον. Ἡ ἀνήσυχος ψυχὴ του ἀπεστρέφετο τήν φθοράν καί

διὰ τοῦτο ἐδίψα τήν αἰώνιον ζωὴν, ἕως ὅτου εἰς τό πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ εὔρε τήν ἐλπίδα καί τήν χαράν τῆς Ἀναστάσεως. Ὁλος ὁ βίος του ὑπῆρξε ἐξωτερικῶς ἀπλούστατος. Ὁ ἴδιος κεκρυμμένος ἐν Χριστῷ, ὡς πολῦτιμος μαργαρίτης, ἠύξανε μέσα εἰς τό ὄστρακο τῆς θείας στοργῆς ἐν ἀφανείᾳ καί ταπεινώσει. Προκόπτων λοιπόν σοφία καί ἡλικία καί χάριτι, ἔλαβε τήν ἐγκύκλιο μόρφωσιν εἰς τήν γενέτειρά του, ἐνῶ παραλλήλως εἰργάζετο σκληρῶς, καλλιεργῶν μέ τὰ παιδικά του χέρια τήν ἄγονον γῆν τῶν πατέρων του.

Ὅμως ἡ καρδιά καί ὁ νοῦς του ἀναζητοῦσαν κάποιους ἄλλους κόσμους καί διὰ τοῦτο ἐπλάτυνοντο καί ἠνοιγοντο διὰ τῆς φυσικῆς ἀποκαλύψεως εἰς τήν σφαῖραν τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ.

Όλοκληρος ή δημιουργία συγκινοῦσε ἀφάνταστα τήν τρυφερά παιδική καί ἐφηβική του ὕπαρξιν. Συχνά εὗρισκε καταφύγιο εἰς τόν τότε ἀνθοστόλιστο κάμπο τῶν Μεγάρων καί ἐκεῖ ἡ καρδιά του ἠσθάνετο τήν πνοή τῆς αὔρας τῆς θείας ἀγάπης.

Ἡ εὐαίσθητος ψυχὴ του ἀναζητεῖ τόν Θεόν καί διαρκῶς συνομιλεῖ μέ τόν ἡγαπημένον του Χριστόν. Καί ὁ Θεός πού προεγνώριζε τήν τελείαν του ἀφοσίωσιν, εἶλκε αὐτόν ἔτι καί ἔτι εἰς τήν θείαν μέθεξιν. Ἐνεκεν τῆς καθαρότητάς του ἐγένετο σκεῦος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἰς πρῶμιον ἡλικίαν ἐδέχθη εἰς τήν καρδίαν του τήν πρώτη ἀποκάλυψη τοῦ Προσώπου τοῦ Κυρίου καί τήν ἐμπειρίαν τοῦ ἀκτίστου Φωτός.

Τό γεγονός τοῦτο, τό ὁποῖον ὁ ἴδιος ἀπεκάλεε «πρῶτη γνωριμίαν» καί «πρῶτη ἀγάπην εἰς τήν Γαλιλαία του», συνεκλόνησε τήν ψυχὴν του καί σφράγισε ὅλη του τήν ζωὴν.

Περιγράφων τήν μυστική αὐτῆν ἐμπειρία, λέγει: « ὦ, ἡμέρα μεγάλη καί σωτήριος! Μεγάλη Παρασκευή! ὅπου ἔνθεος ἔρως ἐγεννήθη στήν ψυχὴ μου καί ἀκράτητος δοξολογικός παφλασμός στήν καρδιά μου ἐκ μυστηριώδους λειτουργικῆς αἰσθήσεως. Ἄπαντα ὡς θυμίαμα μέ προσκαλοῦσαν εἰς προσευχήν, εἰς ὄρασιν καί ἐντένισιν τοῦ Κυρίου μου ἀσχηματίστως... Εὐρέθην εἰς ἄφραστο μυσταγωγία καί εἰς στιγμή αἰωνιότητος, ὅπου συνῆψα συμβόλαιον ἀρραβῶνος μετά τοῦ Κυρίου μου». Κατ' ἐκείνη τήν ἡμέρα ἔδωσε τήν ἀμετάκλητον ὑπόσχεσιν τῆς τελείας ἀφιερώσεώς του εἰς τόν Θεόν.

Συνεχῶς ἔζη μέ τό δράμα τῆς πρώτης θεοπτίας καί ἔλεγε: ἐκεῖ πρέχω, ἐκεῖ φωνάζω, εἰς αὐτάς τάς κορυφάς πού εἶναι λουσιμένα εἰς τό φῶς, ἐκεῖ συναντηθήκαμεν τό πρῶτον, σέ μία ἄκρη κορυφῆς θεοπτίας, ἐκεῖ μιλῆσαμε ἀνοικτά καί ἀτενίσαμε τίς αἰχμηρές κορυφές τῆς θεολογίας.

Ἐκτοτε καί ἕως ἐσχάτης ἀναπνοῆς δέν ἔπαυσεν ἡμέραν καί νύκτα νά εἶναι ὁ κυνηγός τῆς θείας ἀγάπης. Ἡ ζωὴ του ὑπῆρξε ὄντως «ἄσμα ἀσμάτων». Ὅμως ἡ μυσταγωγία τῆς Γαλιλαίας τελείωσε. Ἀφοῦ ὁ Κύριος τοῦ ἀνοῖξε τήν αὐλαία τοῦ οὐρανοῦ κόσμου, τόν ἄφησε ν' ἀγωνισθῆ. Καί ἄρχισε σκληρά, μακρά καί ἐπικίνδυνος πορεία,

πάλη θηριώδης, ἄρπαγμός, ξυλοδαρμός. Ὁ ἐχθρός κάθε τόσο ἔστηνε ἐνέδρες. Μία ἔδινα, τρεῖς κατακέφαλα ἐλάμβανα ἐκ τῶν τριῶν ἐχθρῶν. Μέ τήν ἐπὶ κλήση ὁμως τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου, τῆς Θεοτόκου καί τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ διέφυγα ἀπό τά χέρια του.

Ὅλη ἡ ζωὴ του ἦταν «τιτάνιος ἀγών». Ὑπῆρξε μέγανος βιαστής πού δέν ἐλυπεῖτο τόν ἑαυτόν του. Ὁ ἴδιος ἔλεγε διά τούς ἀγῶνας αὐτούς: « Ἰδρῶτες, θρόμβοι αἵματος».

Ὅμως ὁ π. Δαμασκηνός δέν ἦτο μόνο ἀγωνιστής τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί τῆς πατρίδος, τήν ὁποῖαν καθ' ὑπερβολή ἡγάπησε καί ὑπηρετήσε αὐτήν ἐπί 43 μῆνας, εἰς τό πυροβολικό σῶμα τοῦ στρατοῦ, εἰς καιρούς χαλεπούς. Ἀκόμη καί τότε ἀνηλίσκετο μεταξύ προσευχῆς, ἱεραποστολῆς καί καθήκοντος, ἀποτελῶν φωτεινὸ παράδειγμα διά τούς ἀνωτέρους καί τούς συστρατιῶτες του. Ἡ φλόγα τῆς θείας ἀγάπης τόν κατέτρωγε.

Ὅθεν, μόλις ἐπέστρεψε ἀπό τόν στρατόν, ἐνεδύθη τόν μέλανα μοναχικό τρίβωνα. Τό 1950 χειροτονήθηκε διάκονος καί μετά δύο ἔτη ἐδέχθη τήν χάριν τοῦ β' βαθμοῦ τῆς ἱερωσύνης, τήν ὁποῖαν ὡς χερουβὶμ ἀπελάμβανε ἕως ἐσχάτης του πνοῆς, αἰσθανόμενος πάντοτε ὅτι συλλειτουργεῖ μετ' ἀγγέλων καί ἁγίων.

Ἐπί μίαν ὀκταετία ὁ φωτοφόρος Πατήρ γεώργησε τόν ἀγρό τοῦ Κυρίου εἰς τήν γενέτειρά του καί τρύγησε πλῆθος εὐχύμων καρπῶν ἐκ τῶν πνευματικῶν του βλαστημάτων. Λειτουργῶν καί λατρεύων τόν Κύριον, μεσίτευε ὑπέρ τοῦ ἡγαπημένου του λαοῦ, «θύων καί θυόμενος».

Ὁ ἔνθεος ἔρως πού χαρακτήριζε τήν ζωὴ του, ὡς καί τό ἀσκητικό του φρόνημα, ἐνέπνεον τά πνευματικά του τέκνα, τά ὁποῖα πεθύμησαν νά ἀκολουθήσουν τά ἴχνη του. Διά τοῦτο, τό 1960 ἡγεῖται μικράς γυναικείας ἀδελφότητος καί τῆ παραινέσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ἀναστηλώνει τήν πάλαι ποτέ ἐκλαμπρον Ἱεράν Μονήν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου (Μακρυνοῦ), ἡ ὁποῖα σχεδόν ἦτο κατερειπωμένη. Τίς δύναται νά διηγηθεῖ τούς ἀτρύτους κόπους, τούς ὁποίους κατέβαλε ὡς χειρῶνας διά τήν ἀνοικοδόμησιν τῆς Μονῆς, ἀναμιγνύων μέ τό χῶμα τόν ἰδρῶτα καί τά δάκρυα τῆς προσευχῆς του καί οὕτω θεμελιών

Ἡ Ἱερά Μονή Ἁγίου Ἰωάννου Μακρυνοῦ Μεγάρων

τοῦ Τιμίου Προδρόμου τὰ ἐπίγεια σκηνώματα; Συγχρόνως διά τῆς ἐναρέτου πολιτείας καί τῆς ταπεινώσεώς του ἐγένετο τύπος τῶν μοναζουσῶν μέ τήν τελείαν ἐκκοπή τῶν θελημάτων του, θέτων τά θεμέλια καί τοῦ πνευματικοῦ οἰκοδομήματος τῆς Μονῆς.

Κατ' ἐκείνη τήν ἐποχή ἤρχισε νά ἀνθοφορεῖ ὁ γυναικίος μοναχισμός καί οἱ συγκροτούμενες μοναχικές ἀδελφότητες ἀναζητοῦν εἰς τόν ἀφανῆ ἀσκητή, τόν Πάππου τοῦ Μακρυνοῦ, τόν σοφὸ καθοδηγητή. Ἡ συμβολή του εἰς τήν καρποφορίαν τοῦ γυναικείου μοναχισμοῦ τῶν τελευταίων ἐτῶν ὑπῆρξε λίαν σημαντική. Δέν ὑπερβάλλομε, ἐάν εἴπωμεν ὅτι βάδισε εἰς τὰ ἴχνη τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου.

Λαβὼν παρά Θεοῦ τήν εἰδική χάριν τοῦ ποιμαίνειν μοναχές διά λόγου καί βίου, διηκόνησε, φωταγώγησε καί ἐποδηγέτησεν εἰς τήν πατερική τριβὸν πολλὰς γυναικείας μοναστικές ἀδελφότητας, «τούς χορούς τῶν μυροφόρων», ὡς ἔλεγε. Ὅθεν καί ἠγάπα ὅλα τὰ μοναστήρια καί τὰ θεωροῦσε ὡς ἓνα, ἀποφαινόμενος ὅτι «ὅλα τὰ μοναστήρια εἶναι δικά μας καί εἴμαστε ὅλοι μία ἀδελφότης, διότι, ἔχομεν τόν Χριστόν κοινόν νυμφίον καί ὀφείλομεν νά ἀγαπᾶμε ὅλας τὰς ἀδελφάς, ὅπως τὰς ἰδικὰς μας».

Ἠγάπα τό Κοινόβιο καί ὠνόμαζεν αὐτό «μετόχι, τοῦ Παραδείσου», ἐνῶ δέ ἦτο νηπτικός καί πραγματικός θεωρητικός Πατήρ, ἔζησε ὡς τέλειος κοινοβιάτης μέ ἀπόλυτον ἀκρίβεια βίου καί τελείαν ἀκτμησύνην. Ἐχαίρετο ὑπερβολικῶς τήν ἀδελφότητα καί ἀπελάμβανε τὰ χαρίσματα τῶν ἄλλων ὡς ἰδικὰ του.

Ἐπῆρξε κατ' ἐξοχήν ἐκκλησιαστικός ἀνὴρ, σπενδόμενος διά τήν Ἐκκλησίαν καί ἐργαζόμενος

ἀόκνως ὑπέρ αὐτῆς. Τό 1984, ὅταν ἰδρύθη ἡ ἀνδρῶα Ἱερά Μονή Ἁγίας Παρασκευῆς Μαζίου, διωρίσθη πρῶτος ἡγούμενος αὐτῆς ὑπό τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου κ.κ. Βαρθολομαίου. Τό δέ 1990 ἐγένετο ὀφικιοῦχος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἀπό τήν πνευματική του καθοδήγησιν εὔρον τήν ὁδὸ τῆς σωτηρίας πλήθη λαοῦ καί ἐμορφώθησαν ἐν Χριστῷ ἄρχιερεῖς, ἱερεῖς, μοναχοί καί ἐργάται τοῦ Εὐαγγελίου. Ἡῤυχετο δέ εἰς τὰ πνευματικά του τέκνα νά εἶναι ἡ ζωὴ των τοιαύτη, ὥστε καί μόνον ἡ θεὰ των νά ἐμπνεεῖ εἰς τούς ἀνθρώπους τήν μετάνοιαν.

Ὁ ἴδιος ὁ π. Δαμασκηνός καθημερινὸ ἄρτον εἶχε τήν μετάνοιαν. Περιέγραφε δέ τήν πορεία του ὡς ἐξῆς: Ὅταν πρωτομετανοήσαμε, βυθιστήκαμε κάτω στόν ἑαυτόν μας καί εἶδαμε τό καταγώγιό μας πού ἦταν σκοτεινὸ καί ἀρχίσαμε τήν μετάνοιαν καί τήν προσευχή, μέχρι πού αἰσθανθήκαμε ὅτι καθάρισε ὁ ἑαυτός μας. Ὑστερα ἄρχισε νά μεταβάλλεται τό καταγώγιό μας εἰς φωτεινὸ καταγώγιο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τῆς ἀθανάτου σοφίας καί ξεκινήσαμε πλέον. Ἡ πίστης μας ἐπέταξε στήν ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀκράδαντος καί ἄνευ ὄρων πίστις ἦταν ἡ «πυρσοκρότησις γιά τίς ἀναβάσεις του». Πίστις, ὄχι μόνον εἰς τόν προσωπικόν Θεόν, ἀλλά καί εἰς κάθε λόγον τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τῶν Ἁγίων Πατέρων. Χαρακτηριστική εἶναι ἡ φράσις του: «Ἄν θέλετε πνευματικές ἀναβάσεις, ν' ἀνεβεῖτε εἰς τό βάθρο τῆς πίστεως καί τῆς ταπεινώσεως».

Κατά τήν Θεία Λειτουργία αἱ νοηταὶ ἀναβάσεις του ἐκορυφώνοντο. Ἐλεγε τὰ ἐξῆς: «Ἰδιαιτέρως μέσα στή Θεία Λειτουργία νά παίρνομε τήν νοητὴ πορεία καί νά μένομε μεταξύ τῆς θριαμβεύουσης καί τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας. Νά μένομε μαζί μέ τούς ἁγίους καί νά λειτουργοῦμε μαζί μέ τόν οὐράνιο κόσμον, γιά νά μπορεῖ ἡ ψυχὴ μας νά γεμίσει μέ τήν ἐλπίδα τῆς αἰωνίου μακαριότητος. Στή Θεία Λειτουργία ἀρχίζομε πλέον νά ἀλλάζομε τόν χῶρον καί ἐνώνομε τόν οὐράνιον

κόσμο μέ τόν επίγειο. Ἔχουμε καί τούς δύο κόσμους στή νόσή μας. Στή λειτουργία συσπειρώνουμε μαζί μας ὅλη τή δημιουργία καί δοξολογοῦμε τόν Θεόν μαζί μέ τίς πέτρες, τήν θάλασσα καί τόν φυτικό κόσμο, πού ἄφωνος καί συνεχῶς λειτουργοῦν ὅλα μαζί. Ὅταν λέω τίς εὐχές, αἰσθάνομαι ὅτι ἡ κάθε μία ἔχει μέσα της τήν παντοδυναμία, τήν πανσοφία.

Μπαίναμε στή βασιλική λειτουργία. Στήν ὡραία λειτουργία τοῦ σύμπαντος συνάπτεις τή δική σου λειτουργία. Φέρομε τόν οὐρανό νοητῶς κάτω καί ἀνεβάζαμε τόν ἑαυτόν μας ἐπάνω. Νά μπουῦμε στή μυστική καί οἰκουμηνική τοῦ σύμπαντος λατρεία».

Ἐνώ ὁ ἴδιος μετ' ὀδυνηράς πάλης κατά τῶν ἐχθρῶν κατόρθωσε νά καταλάβει τήν κορυφή τῆς θεωρίας, ἐν τούτοις συνεβούλευε τά ἐξῆς: «Νά πιάσομε τήν κορυφή τῆς θεωρίας, διά νά ἔχομε τήν ὑπεροχή ἐπί τῶν παθῶν. Τότε τά πάθη ἐξουδετερώνονται χωρίς πολλούς ιδρώτας. Μέ τή ἀποφατική θεώρηση τοῦ οὐρανοῦ κόσμου καί τή θεολόγηση τῆς σωτηρίας πέφτομε σέ ἄλλη σφαῖρα, τῆς παντοδυναμίας τοῦ Θεοῦ. Πορευόμεθα ἐπί τῶν κορυφῶν, ἀτεινόντες τό πρόσωπο τοῦ Κυρίου, θέτομε τόν ἑαυτόν μας κάτω ἀπό τήν ἐπισκόπησιν τοῦ Θεοῦ καί ρίχνομεν εἰς τήν λήθη τόν παρόντα κόσμον. Ἐλεύθερος τότε ὁ νοῦς μας θά ἀναφέρεται πρὸς τά ἄνω πάντοτε καί ἡ διάνοιά μας θά εἶναι πάντοτε τεταμένη πρὸς τόν Θεόν». Προσπαθοῦσε νά μιμηθεῖ τόν Ἐνώχ, διά τό πρόσωπον τοῦ ὁποίου ἐνοιωθε μεγάλο σεβασμό καί ἀνέφερε συνεχῶς ὅτι οὗτος εἶχε τήν διάνοιά του τεταμένη εἰς τόν Θεόν ἐπί ἑκατόν ἔτη. Ἡ σκέψις τοῦ Θεοῦ ἦτο ἡ ἀπόλαυσις του καί ἔλεγε μετά τοῦ ψαλμωδοῦ: «Ἐμνήστην τοῦ Θεοῦ καί εὐφράνθη». Καί ἄλλοτε: «Ἀτεινίζω τόν Θεόν ἀνά πάσαν στιγμήν καί χαίρεται ἡ ψυχὴ μου. Τόν βλέπω ἀσχημάτιστος, Τόν ἀγαπῶ καί Τόν βλέπω. Εἶμαστέ ἐνώπιον τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου. Ὅμως, παρ' ὅλο πού Τόν βλέπω, πάντοτε Τόν ζητῶ».

Τό πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ ἦτο ἡ τροφή καί ἡ τρυφή τῆς ψυχῆς του. Οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου: «Ἐγώ εἰμί ἡ ὁδός», εἶχαν χαραχθεῖ βαθέως εἰς τόν νοῦν του καί διά τοῦτο ἐπίστευεν ὅτι διά τῆς Χριστογνωσίας ὁ ἄνθρωπος φθάνει τήν αὐτογνωσία δι'

αὐτῆς τήν θεογνωσία.

Ὁ π. Δαμασκηνός, ὅταν ἔλεγε θεογνωσία, ἐννοῦσε τήν θεοκοινωνίαν. Ἐπειδή δέ ὁ ἴδιος εἶχε κατορθώσει διά τῆς βαθειᾶς μετανοίας τήν κάθαρσιν τῆς καρδίας καί τοῦ νοός, ἐνέτεινε ὅλη τή νοητική του δύναμιν εἰς τήν ἀδιάλειπτον μνήμη τοῦ Θεοῦ καί ἔλεγε: «Ὅταν ἡ διάνοια εἶναι τεταμένη πρὸς τόν Θεόν, μέσα μας γεννᾶται ἡ ὁρμή πρὸς θεοκοινωνία». Καί ἐρώτα: «Πῶς θά προσευχώμεθα καί θά μάς ἀκούει ὁ Θεός, ἂν ἡ νόησίς μας δέν μεταβληθεῖ εἰς ὄρασιν Θεοῦ;» Ὁ ἴδιος διαρκῶς ἀτεινίζε τόν Κύριον καί διαβεβαίωσε ὅτι ὁ Θεός ὁράται καί ἀναπαύει, καί ὅτι οἱ ὀφθαλμοί τῆς ψυχῆς μας εἶναι συνηθισμένοι νά βλέπουν τόν Θεό. Ἡ διάνοιά μας εἶναι ἡ διόπτρα πού ἀτεινίζει τά οὐράνια, αὐτός ὁ ἀνιχνευτής (ἡ διάνοια), ἐρευνᾷ μέ τό Ἅγιον Πνεῦμα τόν οὐράνιο κόσμο καί τά βάθη τοῦ Θεοῦ. Ἄν ὁ νοῦς δέν δουλέψει, δέν μπορεῖ νά εὐφράνει τήν καρδίαν καί νά τήν ἀνεβάσει στά οὐράνια διά τῆς θείας ἀγάπης».

Ὁ θεῖος ἔρωσ ἦτο ἡ κινητήριος δύναμις, τήν ὁποῖαν ὁ π. Δαμασκηνός ἔθετε εἰς τό διαστημόπλοιο τῆς προσευχῆς, διά νά κάνει τήν «νοητήν πορείαν πρὸς θεοπτίαν». Καί ὁμολογοῦσε: Ὅταν ἀρχίζομε αὐτές τίς νοητές πορείες, γινόμεθα ἔκπεινοι καί ἔκδιφοι τῆς θείας ἀγάπης καί ὁρμᾶμε εἰς ἀναβάσεις τολμηρές. Τολμηρό ἀνέβασμα εἶναι ἡ

νοητή θεωρία εις τούς μυστικούς χώρους τῶν ἀγγέλων καί ἐν συνεχείᾳ εις τούς ὑπερβατικούς χώρους τῆς ἡσυχίας καί τῆς σιωπῆς, ἐκεῖ ὅπου κατοικεῖ ὁ Θεός, ἐκεῖ ἐπιθυμοῦμε νά φθάσουμε καί νά ὀμιλήσουμε μέ τόν λατρευτό μας Θεόν. Αὐτός εἶναι ὁ ἔρωσ πού μᾶς ἀνυψώνει συνεχῶς μέχρι τήν τελικήν ἔνωσιν μετά τοῦ Θεοῦ. Αὐτός ὁ ἔρωσ εἶναι

δύναμις, διά τῆς ὁποίας ὁ μοναχός ξέρει ν' ἀγαπᾶ καί νά θυσιάσεται ἕως θανάτου, εἶναι ὅλος φῶς, εἶναι ὅλος βασιλεία, ὅλος ἀκτιστον φῶς καί ἀνέσπερον φῶς». Αὐτός ὁ ἔρωσ ἐκυρίευε ὅλη τήν ὑπαρξιν τοῦ π. Δαμασκηνοῦ καί ἔζη μέσα εις τό θεῖον φῶς. Ἐπρόδιδεν ἀκουσίως τόν ἑαυτόν του, ὅταν ἔλεγε: «Νά γίνει ὁ ἑαυτός μας ὀλόκληρος ἓνα φῶς, μία φωτεινὴ λαμπάδα. Τό εἶδαμε τό φῶς, τό ξαναεἶδαμε τό φῶς καί τό ξαναβλέπουμε τό φῶς. Εἶδαμε τό φῶς, γιά νά φθάσουμε πλέον μέσα στόν ἥλιο τῆς δικαιοσύνης.

Κατόπιν καί ὁ θάνατος δέν μᾶς ξενίζει καθόλου, γιάτί εἴμαστε μέσα στό φῶς τοῦ Θεοῦ καί ζοῦμε τή βασιλεία Του ἤδη ἀπό τώρα. Εἴμαστε συνέχεια μέσα στήν ἑορτή ἀπό τώρα καί κατόπιν πᾶμε καί προσωπικά καί τοῦ λέμε: **«Μόνο γιά Σένα Χριστέ μου, ὅλα γιά Σένα. Ὅ,τι θέλεις καί ὅπως θέλεις».**

Ἡ ὁσία ἐκδημία τοῦ θεοφόρου Πατρός ἐβύθισεν εις πένθος τήν ἐπίγειο Ἐκκλησία καί ἐγένετο χαρμονή αἰώνιος εις τόν οὐράνιον κόσμον, ὅστις ἐδέχθη αὐτόν στεφανηροῦντα.

(Ἐκ τῆς Ἱεράς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου (Μακρυνοῦ).

πηγή: www.amethystosbooks.blogspot.com

«...Τό ἔτος 1976, στίς 6 Ὀκτωβρίου, ὁ Γέροντας Δαμασκηνός εἶχε μεταβῆ στά Μέγαρα γιά νά ἐξομολογήσῃ καί ἐπέστρεψε στή Μονή γύρω στά μεσάνυκτα. Δέν εἶχε πρόγραμμα νά λειτουργήσῃ τήν ἐπομένη. Τά χαράματα, ὁμως, ἐνῶ ἀκόμη ἔκοιμόταν, ἔνωσε κάποιον νά τόν κτυπᾶ στόν ὦμο λέγοντας:

-Σήκω νά λειτουργήσῃς!

Ἐκπληκτος ὁ Γέροντας ἐπετάχθηκε ἐπάνω καί ἐρώτησε:

-Ποιός εἶσαι ἐσύ; Τότε μία Θεία καί γλυκυτάτη φωνή τοῦ ἀπήντησε:

-Εἶμαι ὁ Βάκχος καί θέλω σήμερα νά λειτουργήσῃς!

Ὁ Γέροντας, ἀπό τήν ἀφραστη ἀγαλλίασι πού αἰσθάνθηκε, ἀντελήφθη ὅτι ἐπρόκειτο γιά οὐράνια ἐπίσκεψι. Συγχρόνως ἀναρωτήθηκε ποιός Ἅγιος ἐώρταζε τήν ἡμέρα ἐκείνη, ἀλλά δέν

ἤμποροῦσε νά ἐνθυμηθῇ. Ἀμέσως, κατέβηκε στό Ναό, ὅπου ἤδη διαβαζόταν τό Μεσονυκτικό, καί ἐρώτησε τήν Γερόντισσα:

-Ποιός Ἅγιος ἐορτάζει σήμερα;

-Οἱ Ἅγιοι Σέργιος καί Βάκχος.

Τότε βαθεῖα συγκινημένος ἐτοιμάσθηκε νά λειτουργήσῃ. Ἡ Λειτουργία δέ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἔχει μείνει ἀξέχαστη σέ ὅλη τήν Ἀδελφότητα. Ὁ πατήρ Δαμασκηνός, ἀλλοιωμένος ἀπό τήν ἐπίσκεψι τοῦ Ἁγίου, δυσκολευόταν νά προφέρῃ τίς ἐκφωνήσεις. Ἡ φωνή του, σπασμένη ἀπό κατάλυση, μετέδιδε σέ ὅλο τό ἐκκλησίασμα τήν χάρι πού εἶχε δεχθεῖ. Ἡ παρουσία τῶν Ἁγίων Μαρτύρων ἦταν σέ ὄλους αἰσθητή. Ἀπό τότε οἱ δύο ἀθλοφόροι Μεγαλομάρτυρες ἔγιναν οἱ πλέον ἀγαπημένοι φίλοι καί προστάτες του...

τευχίδιο «Ὁ Πατήρ Δαμασκηνός» ἐκδ. Ὁρθόδοξος Κυμμένη

Μὴν ξεχνᾶς τὴν προσευχή

Μέ τὴν ἐλπίδα μου σ' Ἐκείνον
-κι ἄς εἶμαι ὁ ἁμαρτωλότερος
τοῦ κόσμου- οὔτε στιγμή δέν
τὴν ξεχνῶ τὴν προσευχή σάν
τὴν ἀναπνοή.

-Ἀδελφέ μου, δά ἔρχουν στή ζωὴ πόνοι
καὶ χαρές. Θά μείνεις μόνος κάποτε
χωρὶς ἀνδρώπινο χέρι. **Μάθε νά θέλει ἡ
ψυχὴ σου νά ἀγαπᾷ τὴν προσευχή.**
Ἀπόμερος σέ κάποιο τόπο ἐρημικό, σέ
σπίτι ἢ σέ βουνό, κάπου μακριά ἀπὸ τὰ
ἐφήμερα καὶ πρόσκαιρα, καὶ ἀπὸ τοῦ
κακοῦ τὴν πλάνη, γονάτιζε καὶ ἄφηνε
νά πέφτουνε τὰ μύρα τ' οὐρανοῦ στὴν
πληγωμένη σου ψυχὴ. Φῶς τότε καὶ γα-

λήνη δά ἀπλώνεται στῆς νιότης ἢ τοῦ γήρατος τό διάβα! **Νά μὴν ξεχνᾶς οὔτε
στιγμὴ τὴν προσευχή, σάν τὴν ἀναπνοή, γιατί ἐκεῖ ἀληθινά δά βρεῖς καὶ δά χα-
ρεῖς τό μυστικό τῆς νίκης, ὅταν πετᾶς μέ τὰ χρυσά φτερά τῆς προσευχῆς.** Κι
ἅμα ἡ καμπάνα Ἑσπερινό ἀργοσημάνει, νά τό θυμᾶσαι. Εἶναι ἡ ὥρα πού ὁ Χρι-
στός ἐμᾶς προσμένει. Μυστικὴ πού εἶναι ἀλήθεια αὐτὴ ἡ ὥρα! Τό καντήλι δειλιά
πάει νά δώσει λίγο φῶς τοῦ Χριστοῦ τὴν εἰκόνα καὶ δύο χεῖλη τρεμάμενα, μία
φωνὴ πονεμένη, μέ ἕναν ψίδυρο, ὃ φωνή! Καὶ μέ βλέμμα στό Σταυρὸ καρφω-
μένο, λίγο λάδι προσφέρει, λίγο φῶς καὶ θερμὴ προσευχὴ στόν Χριστό Ἑσταυ-
ρωμένο. Μέ τὰ χεῖλη στεγνά, ἀπὸ τοῦ πόνου τῆ θλίψη καὶ τό στόμα βουβό,
ἕνα δάκρυ προσπαθεῖ γιὰ νά κρῦψει. Καὶ δύο λόγια, ἄς ξεφύγουν ἀπὸ τὰ βάδη
βγαλμένα θερμά, μυστικά, ἀκατάληπτα, πονεμένα. Εἶναι ἀλήθεια ὁ Χριστός
ἀδελφός μας, τόσες τόσες φορές στόν ἐπίγειο βίο. Καὶ ἀπὸ μᾶς μόνο τοῦτο
ἀπομένει, νάναι πάντα κοντά μας, σέ κάθε μας βῆμα, πρὶν ἀφήσουμε τοῦτο
τόν κόσμο καὶ μᾶς πάνε στό μνήμα.

Κατευθυνθήτω Κύριε πρὸς σέ ἡ προσευχὴ μου... Ἀπόψε Σ' ἀποζήτησε τόσο
πολύ ἡ ψυχὴ μου... Ἄκουε καὶ τοῦτα τὰ λόγια ἀπὸ ἕμενα. Εἶναι φτωχά μὰ ἀνή-
κουν σέ σένα. ὦ Χριστέ, Ἔθασαυρέ τῆς ψυχῆς μου! Σέ ποδῶ μείνε πάντα μαζί
μου...

**Σέ ὄλη τὴν παρούσα ζωὴ δά προσπαδῶ νά ἀγαπῶ τόν Θεό μέ ὄλη τὴν ψυχὴ
μου καὶ τόν πλησίον συνάνθρωπο σάν τόν ἑαυτόν μου.**

Νίκου Γκάτση

Ἀπὸ τό βιβλίο "Λυτρωτικά Μηνύματα γιὰ πορεία πρὸς τὴν Αἰώνια Δόξα".

Ὁ Γέροντας Νεκτάριος μᾶς καλεῖ στὶς ἐπάλξεις

Ἄγαπητοί μου ἀδελφοί ὡς Ὁρθόδοξος Κληρικός καὶ πνευματικός χιλιάδων ψυχῶν, σᾶς προσκαλῶ ὅλους νὰ ἔλθετε στὶς λαοσυνάξεις διαμαρτυρίας κατὰ τῆς ἠλεκτρονικῆς κάρτας τοῦ πολίτη καὶ τῆς ἠλεκτρονικῆς διακυβέρνησης, πού ἡ Νέα Τάξη Πραγμάτων καὶ ἡ Νέα Ἐποχὴ θέλει νὰ ἐπιβάλλει στὴν Ἑλλάδα μας.

● Πρέπει νὰ δώσουμε στό κράτος καὶ στὴν πολιτεία, ν' ἀντιληφθεῖ ὅτι ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ δὲν διαμαρτυρόμαστε μόνο γιὰ ἐπίγεια ὑλικά, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅ,τι ἐμποδίζει τὴν σωτηρία τῆς ψυχῆς μας καὶ σέ ὅ,τι τὴν ὀδηγεῖ βῆμα-βῆμα πρὸς τὴν ἀπώλεια.

● Πρέπει νὰ δώσουμε στὴν πολιτεία νὰ ἀντιληφθεῖ ὅτι προτιμοῦμε τὴν φυλακὴ, τὴν ἐξορία, τὴν πείνα, τὴν διακοπὴ συντάξεων ἢ μισθῶν, παρά νὰ δεχτοῦμε νὰ ὑποκύψουμε ἢ νὰ εἰσεέλθουμε μέ τὴν δικὴ μας θέληση στό «Κράτος τοῦ Ἀντιχρίστου» πού οἱ σύγχρονες κυβερνήσεις τὴν Νέας Ἐποχῆς κτίζουν καὶ ἐτοιμάζουν.

● Ἐμεῖς ἀνῆκουμε μόνο στόν Χριστό μας καὶ στὴν Βασιλεία Του καὶ σέ κανέναν ἄλλον.

● Στὴν Ἀγγλία 20.000 λαοῦ ἀνέτρεψαν τα

σχέδια τῆς κυβέρνησής τους, ὁμοίως στὴν Γερμανία καὶ τὴν Ρουμανία, οἱ ὁποῖες ἀπέσυραν τελικά τὴν ἠλεκτρονικὴ κάρτα τοῦ πολίτη. Ἐμεῖς στὴν Ὁρθόδοξη Ἑλλάδα μας πῶς θὰ τὴν δεχτοῦμε;

Γι' αὐτό ἡ παρουσία ὄλων μας εἶναι ἀναγκαία στὴν πανελλαδικὴ συγκέντρωση τῶν Ἀθηνῶν γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τῶν σχεδίων τῆς Νέας Ἐποχῆς.

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνησεως 27 Μαρτίου 2011 καὶ ὥρα 3:00 μ.μ. στό Πεδίον τοῦ Ἄρεως καὶ ἀκολουθεῖ μεγαλειώδης πορεία κλήρου – μοναχῶν καὶ λαοῦ πρὸς τὴν Βουλὴ των Ἑλλήνων, ὅπου καὶ θὰ δοθεῖ ψήφισμα.

Τὴν συγκέντρωση αὐτὴ διοργανῶνει ἡ «Πανελληνία Κληρικολαϊκὴ Ἐπιτροπὴ Ἀγῶνος κατὰ τῆς κάρτας τοῦ πολίτη».

● Οἱ ἀγῶνες ὄλων μας μέ τὴν χάρη καὶ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τό 1983 ἕως καὶ σήμερα, ἀνέτρεπαν τὰ σχέδια τῆς ἐκάστοτε Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, πού προσπαθοῦσε μέ διαφόρους μεθόδους νὰ ἐπιβάλλει στό λαό τὴν ἠλεκτρονικὴ ταυτότητα.

● Στὴν Ὁρθόδοξη Ἑλλάδα μας νικοῦν οἱ Ἅγιοί μας πού πρεσβεύουν στόν Κύριο τῆς Δόξης ὑπὲρ τοῦ Γένους μας.

● Στὴν Ὁρθόδοξη Ἑλλάδα μας νικᾷ ἡ Ὑπερμαχος Στρατηγός, ἡ Παναγία μας, ἀνατρέποντάς τα σχέδια τῶν ἐχθρῶν τοῦ Υἱοῦ τῆς.

● Στὴν Ὁρθόδοξη Ἑλλάδα μας νικᾷ ἡ Ἐκκλησία μας καὶ ὁ ἀρχηγός τῆς πίστεώς μας Ἰησοῦς Χριστός, πού ἐξῆλθε νικῶν καὶ ἵνα νικήσει.

● Στὴν Ὁρθόδοξη Ἑλλάδα μας μιᾶ καὶ νικᾷ ὁ Οὐρανός ὅταν ὁ λαός μας μετανοεῖ καὶ ζητᾷ τό ἔλεος τοῦ Τρισυποστάτου Θεοῦ μας. Διότι σέ Αὐτόν καὶ μόνον σέ Αὐτόν καὶ σέ κανέναν ἄλλον, ἀνῆκει ἡ Δόξα, ἡ Τιμὴ, ἡ Δύναμη, τό Κράτος καὶ ἡ Προσκύνηση. Αὐτόν τόν Κύριον, Ἑλληνας, ὑμεῖτε καὶ ὑπερυποῦτε εἰς πάντας τούς αἰῶνας. Ἄμήν.

Σας αναμένω όλους σας στην Πανελλαδική Συγκέντρωση κρατώντας στα χέρια σας Έλληνικές Σημαίες που έχουν επάνω τους τον Τιμό Σταυρό, σύμβολο θυσίας και νίκης.

Μετά πατρικῶν εὐχῶν
Γέροντας Νεκτάριος Μουλατσιώτης

Δέν φοβόμαστε τήν κάρτα τοῦ πολίτη

Κάποιοι θεολόγοι, αλλά και κάποιοι κληρικοί παντός βαθμοῦ, ὅταν τούς ρωτοῦν οἱ πιστοί τί νά πράξουν μέ τήν ἠλεκτρονική κάρτα, ἄν πρέπει νά τήν παραλάβουν ἢ ὄχι, ἐκείνοι ἀπαντοῦν: «Μή φοβόσαστε ἐμεῖς ἔχουμε τόν Χριστό». Τά ἴδια λέγουν καί ὅταν τούς ρωτοῦν οἱ πιστοί περί Ἄντιχρίστου. Ἄλλα ρωτοῦν οἱ πιστοί, ἄλλα ἀπαντοῦν οἱ θεολόγοι καί οἱ ρασοφόροι.

Ὡς Ἕλληνες πολίτες καί ὀρθόδοξοι χριστιανοί γιά μιά φορά ἀκόμα δηλώνουμε ὅτι, δέν φοβόμαστε καμία ἠλεκτρονική κάρτα, κανένα ἠλεκτρονικό φακέλωμα, κανένα χάραγμα, κανένα 666, κανέναν Ἄντιχρίστο, διότι ἔχουμε καθημερινά στήν καρδιά μας τόν Χριστό καί εἴμαστε χαραγμένοι μέ τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ τήν ἡμέρα τῆς βαπτίσεώς μας. Ἄρα χωρίς τή θέλησή μας καί τή σύμφωνη γνώμη μας, ὅ,τι καί νά μᾶς κάνουν δέν μπορεῖ νά μᾶς βλάψει, ἀφοῦ δέν θά ἔχει τήν δική μας συγκατάθεση.

Ὅμως, ἐμεῖς λέμε ΟΧΙ στήν κάρτα τοῦ πολίτη καί στό κράτος τοῦ Ἄντιχρίστου διότι:

● 1ον. Ἡ Ἁγία Γραφή πρό 2000 ἐτῶν, μᾶς προειδοποίησε ὅτι θά ἔλθει ἐποχή πού θά ἀλλάξει ὁ τρόπος τοῦ οικονομικοῦ συστήματος καί συναλλαγῶν καί θά γίνονται ὅλα μέ ἕναν διαφορετικό τρόπο, στόν ὅποιον ὁ χριστιανός κατά τήν Ἁγία Γραφή δέν πρέπει νά τόν ἀποδεχθεῖ. Διά νά ἀναγνωρίσουν οἱ χριστιανοί ποιά ἐποχή θά εἶναι αὕτη, ἡ Ἁγία Γραφή μᾶς τόνισε ὅτι ὁ διαφορετικός αὐτός τρόπος συναλλαγῆς χρημάτων, θά χρησιμοποιεῖ ὡς κωδικό τό νούμερο 666 (Ἀποκ. κεφ. 1γ'). Σήμερα ζοῦμε σ' αὐτήν τήν ἐποχή. Ὅλοι γνωρίζουν

ὅτι ἡ παγκόσμια ἠλεκτρονική διακυβέρνηση χωρίς τό 666 δέν λειτουργεῖ. (βλέπε περίοδ. «Ὁρθόδοξη Μαρτυρία» τ. 107).

Ἐμεῖς ὄχι ἀπό φόβο, ἀλλά κάνοντας ὑπακοή στήν Ἁγία Γραφή καί στήν Ὁρθόδοξη πίστη μας, δέν ἀποδεχόμεθα μέ τή θέλησή μας, τήν κάρτα τοῦ πολίτη πού εἶναι τό κλειδί γιά νά ἀνοίξει ἡ ἠλεκτρονική διακυβέρνηση καί νά γίνουμε μέ τόν τρόπο αὐτό πολίτες τῆς παγκόσμιας διακυβέρνησης τῆς Νέας Τάξης Πραγμάτων πού ἀρχηγό της θά ἔχει τελικά τόν Ἄντιχρίστο.

Ὅπως δέν θά δεχόμεσταν νά γίνουμε συμμετοχοί μέ τή θέλησή μας σέ ὅ,τιδήποτε θά προωθοῦσε ὅποιαδήποτε ἁμαρτία ἢ κακό διά τόν συνάνθρωπό μας, διότι αὐτό θά ἦταν πτώση τοῦ χριστιανοῦ, ἔτσι δέν συμμετέχουμε στήν προώθηση καί στή δημιουργία τοῦ Κράτους τοῦ Ἄντιχρίστου, διότι ἀποτελεῖ πτώση, ἀφοῦ ἡ Γραφή μᾶς λέγει νά μείνουμε ἔξω ἀπό τό σύστημα αὐτό.

● 2ον. Ἀπό τό 1997 ἀλλά καί σέ πρόσφατο ἄρθρο μας τοῦ 2010 πού δημοσιεύθηκε στό περιοδικό «Ὁρθόδοξη Μαρτυρία» καί στό διαδίκτυο, ἔχουμε δηλώσει ὅτι εἴτε ὑπάρχει τό 666 εἴτε ὄχι, δέν πρέπει οἱ πιστοί νά παραλάβουν τήν κάρτα τοῦ πολίτη ἢ τήν ἠλεκτρονική ταυτότητα, ἀφοῦ ἡ κάρτα τοῦ πολίτη βασίζεται στή Συνήθη τοῦ Σένγκεν, πού σημαίνει ὅτι ἡ κάρτα αὕτη θά εἶναι: Ταυτότητα, Βιβλιᾶριο τραπέζης, Βιβλιᾶριο ὑγείας, Ἄδεια ὁδήγησης, Φοροκάρτα, Διαβατήριο κτλ. Ἄρα κάθε κίνησή σου θά ἐλέγχεται, ἀπό τό τί τρῶς (νηστεύεις;), τί βιβλία ἀγοράζεις (χριστιανικά, πολιτικά κτλ.), πρὸς τά πού καθημερινά κινεῖσαι κτλ. Ἐάν εἶχε ὁ Χίτλερ σέ ἠλεκτρονική μορφή ὅλα αὐτά τά στοιχεῖα τῶν πολιτῶν τῆς Εὐρώπης πού δημιουργοῦν τό πραγματικό προφίλ σου, σκεφθήκατε πόσο εὐκόλο θά τοῦ ἦταν μέσα σέ μία νύχτα νά συλλάβει καί νά ἐξοντώσει ὅλο τό γένος τῶν Ἑβραίων; Αὐτό θά πάθουν οἱ χριστιανοί ἐάν πολιτογραφηθοῦν ὡς πολίτες μέ τή θέλησή τους, στό Κράτος τοῦ Ἄντιχρίστου.

Δι' αὐτούς καί ἄλλους λόγους, ὅπως ἡ κατάργηση τοῦ ἀνθρώπου ὡς προσώπου καί ἡ μετατροπή του σέ ἀριθμοποιημένο ἄτομο, ἡ κατάργηση τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας κτλ. μᾶς ἀναγκάζουν ἀπερίφραστα νά δηλώσουμε ὅτι ἐμεῖς ὑπακοῦμε στήν Ἁγία Γραφή καί στόν λόγο τοῦ Θεοῦ καί ὄχι στίς ἐντολές τοῦ κράτους, ἀφοῦ ἐναντιώνονται στό λόγο τοῦ Χριστοῦ μας.

ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ

Διαθέτουμε έντελώς φυσικά έλαια με βάση τό ελαιόλαδο
καί διάφορα βότανα τής φύσης

● **ΧΑΜΟΜΗΛΕΛΑΙΟ** Διευκολύνει τή θεραπεία τής άκμής, καθαρίζει τό δέρμα, θεραπεύει τά σκασιμένα χέρια, καταπραϊντικό έκζεμάτων με κνησμό. Γιά Βρέφη: Κρυολόγημα του στήθους. Μασάζ στη κοιλιά γιά κολικούς. Με έντριβές βοηθά σε νευραλγίες ή ρευματικούς πόνους, ανακουφίζει τά κουρασμένα χέρια καί πόδια. Θα ήρεμήσει καί τό έρεθισμένο δέρμα. Αντιφλεγμονικό, αντισπασμωδικό, καταπραϊντικό καί χαλαρωτικό με αντιαλλεργικές ιδιότητες. Χρήσεις: "Έλκος του στόματος" • Διάρροια • Δυσπεψία καί ξυλίλα • Άϋπνια • Σύνδρομο έρεθισμού των έντέρων • Έλκος στομάχου.

● **ΛΕΒΑΝΤΕΛΑΙΟ** Ανακουφίζει τά ήλιακά έγκαύματα. Χρησιμοποιείται καί ως άντηλιακό. • Μασάζ γιά: Μύς που πονάνε, κροτάφους, αύχένα. Τρείς με τέσσερις σταγόνες στο ρόφημα, καταπολεμά πονοκεφάλους, ήμικρανίες καί νευρασθένειες. • Με μασάζ πριν τον ύπνο είναι ήρεμιστικό καί χαλαρωτικό.

● **ΑΓΡΙΟΡΑΔΙΚΕΛΑΙΟ** Με άπλή έπάλειψη σβήνει τίς δύσκολες ρυτίδες, τά καφετιά στίγματα τής ηλικίας, τίς μικρές έλιές, εξαφανίζει τίς βλεφαρίτιδες καί τίς "σακούλες" κάτω από τά μάτια. Τρείς με τέσσερις σταγόνες στο ρόφημα, κατεβάζει τή χοληστερίνη, τό σάκχαρο, βοηθάει στο συκώτι καί στην κατακράτηση υγρών.

● **ΔΑΦΝΕΛΑΙΟ** Τό δαφνέλαιο είναι πλούσιο σε βιταμίνη E καί λιπαρά όξέα. Τονωτικό των μαλλιών, προστατεύει καί ενισχύει τή δομή τής τρίχας, τρέφει, δυναμώνει καί δίνει λάμψη στο μαλλιά. Ίδανικό γιά τήν αντιμετώπιση τής έποχιακής ή μόνιμης τριχόπτωσης γιά άνδρες καί γυναίκες. Χρήση: Μασάζ γιά τό δυνάμωμα των μαλλιών. Κάντε άπαλό μασάζ με μιά ποσότητα στο τριχωτό του κεφαλιού γιά 2-3 λεπτά, αφήστε το νά δράσει γιά μισή ώρα καί ξεπλύνετε στη συνέχεια.

● **ΒΑΣΑΜΕΛΑΙΟ** Με μιά άπλή έπάλειψη. Ανακουφίζει καί θεραπεύει άμεσα: πληγές, έγκαύματα, κισούς, φλεγμονές, έρεθίσματα, κνησμούς, τσιμπήματα έντόμων, δερματοπάθειες, σκασιματα σε πτέρνες καί άγκώνες, αιμορροΐδες, ρευματισμούς, άρθρικά. Τρείς σταγόνες στο ρόφημα ανακουφίζει το έλκος στομάχου τήν διάρροια, έσωτερικές φλεγμονές, καούρες, έσωτερικές αιμορροΐδες. Είναι τονωτικό γιά τήν άποκατάσταση του νευρικού συστήματος.

● **ΡΙΓΑΝΕΛΑΙΟ** Κατάλληλο γιά: Μύκητες Νυχιών, Ψωρίαση, Πιτυρίδα, Κασίδα, Άρθρίτιδα, Σμηγματόρροια, Λειχήνες, Υείρες. Η ίσχυρή άντικη καί άντιβακτηριδιακές ιδιότητες βοηθούν στις δερματικές λοιμώξεις. Τρείς με τέσσερις σταγόνες στο ρόφημα, βελτιώνει καί βοηθά τό άναπνευστικό καί σκοτώνει τά μικρόβια. Αντιπαρασιτικό βοηθά σε προβλήματα πέψης. Μπορεί νά ενισχύσει τό άνοσοποιητικό σύστημα. Είναι άποτοξινωτικό. Τό ριγανέλαιο έχει άντιοξειδωτικές ιδιότητες γιά τίς όποιες πιστεύεται ότι παίζουν καθοριστικό ρόλο στην πρόληψη πολλών μορφών καρκίνου. Είναι μιά καλή πηγή σιδήρου, μαγγανίου καθώς καί άσβεστίου.

Θεραπευτικές αλοιφές με άγνό κερι, έλαιόλαδο, & θεραπευτικά βότανα

Συσκευασία 200 gr: Τιμή 8 €

- **ΑΝΑΛΓΗΤΙΚΗ** για πόνους αυχένα, γονάτου, ρευματισμούς & αρθριτικά.
- **ΚΡΥΟΛΟΓΗΜΑ** για τή γρίπη και τό κρυολόγημα & τήν ψύξη.
- **ΚΟΥΡΑΣΜΕΝΑ ΠΟΔΙΑ** για όρθοστασία & έντονη κούραση.
- **ΕΠΟΥΛΩΣΗ ΠΛΗΓΩΝ** για πολύ σκασμένα χέρια, κατακλίσεις κλπ.

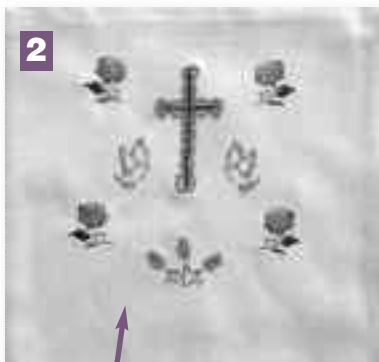
**ΕΝΥΔΑΤΙΚΕΣ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ**
κρέμες με άγνό κερι,
έλαιόλαδο
και αιθέρια έλαια.

Συσκευασία 30 gr:
Τιμή 5 €

ΝΕΑ θήκη (φάκελλος) για τό πρόσφορο

1

2

3

Φάκελλος σέ 3 διαφορετικά
σχέδια διάσταση 33X33 cm,
Τιμή: 15 €

Θήκη για τό αντίδωρο

Αντιδωροθήκη 18 X13 cm,
Τιμή: 5 €

**ΜΥΡΟ ΝΑΡΔΟΥ ΑΓΙΑΣ
ΜΑΓΔΑΛΗΝΗΣ** από τά Ιεροσόλυμα
Τιμή: 4 €

ΜΥΡΟ ΜΕ ΛΑΔΑΚΙ από 40 Άγια
Ευχέλαια πού έτελέσθησαν στον Πανάγιο
Τάφο του Χριστού μας,
Τιμή: 3 €

μοναστηριακό θυμίαμα (λιβάνι)

Ένα από τα διακονήματά μας είναι η παρασκευή θυμιάματος πρώτης ποιότητας στα έξις έπιλεγμένα και μοναδικά άρώματα:

- Χερουβικό
- Γαρδένια
- Μύρο
- Βηθλεέμ
- Άξιον Έστί
- Μύρο του Σάρωφ
- Νυχτολούλουδο
- Άναστάσιμο
- Άγγελικό
- Άθως
- Άνθος Έρήμου
- Βυζαντινό
- Σταυρολούλουδο
- Φούλι
- Σύπερ
- Τριαντάφυλλο με κεχριμπάρι

καρβουνάκια

σας τά συνιστούμε γιατί ανάβουν πολύ εύκολα και διαρκούν. Συσκ. 5 τεμάχια **Τιμή: 3€**

νέα καντήλια & λιβανιστήρι, όμορφα & εύχρηστα

1. Καντήλι ύψους 15cm με καντηλόκουπα με χειρολαβή

ΟΛΑ ΣΕ ΚΑΦΕΤΙ ΑΝΟΙΧΤΟ ΧΡΩΜΑ

Λιβανιστήρι ύψους 6cm και με βαθύ άνοιγμα.

Λιβανιστήρι & Καντήλια δαλωμένα και ψημμένα

για να άντέχουν στην θερμοκρασία. Έχουν μεγάλης χωρητικότητας καντηλόκουπες. Πλένονται κανονικά. Σας τά συνιστούμε για να ανάβετε τό καντηλάκι στό σπίτι σας ζητώντας τό έλεος του Θεού και να θυμιάζετε.

2. Καντήλι ύψους 11cm με καντηλόκουπα με χειρολαβή

3. Καντήλι ύψους 17cm με τό κάτω μέρος ως καντηλόκουπα.

κεντημένα ΦΥΛΑΧΤΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ πού περιέχουν πολλές εύλογίες

Κάθε χειροποίητο φυλαχτό περιέχει
μέσα όλες τις κάτω εύλογίες:

- Βραχάκι από τόν Φρικτό Γολγοθά.
- Άγιολουλουδο από τόν Πανάγιο Τάφο.
- άγνό κερι από τήν σφράγιση του Παναγίου Τάφου.
- κορδέλλα από τήν λιτάνευση του έπιταφίου τής Παναγίας στή Γεθσημανή.
- Μύρο από τόν Πανάγιο Τάφο.
- Λαδάκι από τις ιερές κανδήλες πού καΐνε στον Γολγοθά και στον Πανάγιο Τάφο και στα άλλα ιερά Προσκνηήματα.

τό φυλαχτό τών
Ίεροσολύμων
σέ μπρελόκ για
τά κλειδιά σας

ΜΥΡΟ ΜΕ ΑΓΙΑΣΜΑ

Εύλογία από τό άγίασμα και εύωδία εκλεπτυσμένων άρωμάτων *Νάρδου Αγίας Μαρίας Μαγδαληνής & βυζαντινού* διαχέεται στό σπίτι σας από τό έκκλησιαστικό άρωμα πού φτιάχνουμε στό Μοναστήρι μας. Μπορείτε επίσης νά τό βάζετε στις εικόνες πού έχουν τζάμι, ή νά τό προσφέρετε στήν Έκκλησία στόν Έπιτάφιο. **Τιμή: 4€**

Άγνό Κερι

άπό 100 % γνήσιο μελισσοκέρι
σέ συσκευασία του ενός τετάρτου.

Τιμή 5€

ΛΑΜΠΑΔΕΣ λευκές γιά τήν

Ἀνάσταση σέ 4 διαφορετικά σχέδια,
συσκευασμένες σέ κουτί

Ὅπως κάθε χρόνο αὐτήν τήν ἐποχή
φτιάχνουμε λαμπάδες γιά τήν Μεγάλη Ἑβδομάδα
καί τήν Ἀνάσταση. Μέ τό διακόνημα αὐτό μπορούμε
νά συνεχίζουμε τά ἔργα στό Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου
Νεκταρίου. Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιατί πάντοτε ἀντα-

ποκρίνεσθε καί σᾶς πα-
ρακαλοῦμε νά πάρετε
καί φέτος γιά ἐσᾶς καί
τούς γνωστούς σας, τίς
λαμπάδες σας ἀπό τό
Μοναστήρι μας, βοη-
θώντας καί μέ αὐτόν τόν
τρόπο τό ἔργο μας.

ΛΑΜΠΑΔΕΣ

χειροποίητες

ἀπό κερῆθρα μέ ἄγνό

μελισσοκέρι ζωγραφισμένες ἢ σκέτες

ΒΙΒΛΙΑΡΑΚΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Περιέχει ὅλα τά λόγια τῶν ἱερῶν κατανυ-
κτικῶν Ἀκολουθιῶν ἀπό τήν Κυριακή τῶν
Βαΐων μέχρι καί τήν Κυριακή τοῦ Πάσχα,
μέ μεγάλα καί εὐανάγνωστα γράμματα γιά
νά παρακολουθεῖτε εὐκόλα τίς Ἀκολουθίες.

Αγαπητοί μας αδελφοί, φίλοι και συμπαραστάτες στο Μοναστήρι των Αγίων μας Νεκταρίου Πενταπόλεως και Φανουρίου του νεοφανούς.

Καλή Σαρακοστή εύχόμαστε σε όλους με αγώνα και μετάνοια.

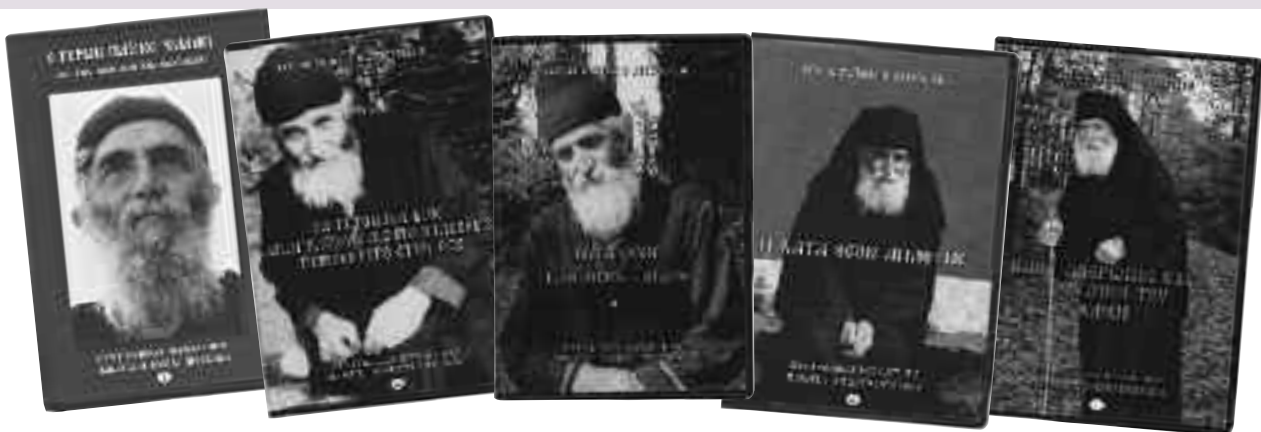
Εύχαριστούμε θερμά και από τα βάθη της καρδιάς μας, όλους εσάς που σπεύσατε να μας βοηθήσετε για να αγοράσουμε το πετρέλαιο. Δεν έχουμε λόγια να σας ευχαριστήσουμε παρά μόνον λόγια προσευχής να απευθύνουμε για σας στους Αγίους μας για να έχετε κάθε εύλογία στο σπίτι σας και σε όλη την οικογένειά σας.

Σας παρακαλούμε θερμά μή σταματήσετε να συνδράμετε στις τεράστιες ανάγκες της πολυμελούς μοναστικής οικογενείας μας. Μόνον εσάς έχουμε αυτές τις δύσκολες εποχές που διαβάζετε το περιοδικό μας και μας στηρίζετε με τον όβολό σας. Ψυχή δεν πατάει στο Μοναστήρι μας και μόνον σ' εσάς διαθέτουμε τα έργόχειρά μας. Σας διαβεβαιώνουμε ότι είσθε στις προσευχές μας, και θά είσθε μέχρι την τελευταία μας αναπνοή. Δεν θά σταματήσουμε να μιλούμε για σας στον Κύριο μας, στην Παναγία μας, στον Άγιο μας Νεκτάριο και στον Άγιο μας Φανούριο για όλους σας.

Σας εύχαριστούμε εκ των προτέρων για την αγάπη σας που πηγάζει από τον Χριστό μας που μας ένώνει όλα τα παιδιά Του και συσταυρωνόμαστε μαζί Του και ο ένας για τον άλλο.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΒΟΗΘΗΣΟΥΝ ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΜΑΣ

όλη ή σειρά με τις αυτούσιες όμιλίες του όσιου Γέροντος
Παΐσιου του Άγιορείτου

Για κάθε δωρεά των 50 ευρώ θά σας αποστείλουμε 2 cd του Γέροντος Παΐσιου ενώ για 100 ευρώ θά σας αποστείλουμε ως δώρο εύλογία όλη τη σειρά με τά 5 cd με τίς αυτούσιες όμιλίες του Γέροντος Παΐσιου. Ο εύλογημένος όσιος Γέροντας με τή φωνή του και τά λόγια του θά σας ένδυναμώνει ψυχικά και πνευματικά και θά σας γεμίζει δύναμη για τίς δύσκολες ήμέρες που διανύουμε.